

Vēsturisks notikums – jauniešu no Upītes “Eirovīzijas” finālā!

Sanita Karavoičika

Ko darīt vecākiem 15.maijā, Starptautiskajā ģimenes dienā? Mīlēt, atbalstīt, būt blakus un sagādāt patikamus pārsteigumus saviem bērniem! Tieši to arī darīja kuplās Slišānu saimes no Balvu novada Upītes vecāki Andris Slišāns un Ligita Spridzāne, kuri devās uz Bāzeli Šveicē, lai būtu klāt, uzmundrinātu un lepotos ar meitu Kati vēsturiskā brīdī – etnogrupas “Tautumeitas” debijā uz lielās “Eirovīzijas” skatuves.

Kates Slišānes ceļš grupā “Tautumeitas” sākās salīdzinoši nesēn – pirms gada un dažām dienām, kad jauniešu saņēma negaidītu zvanu no Asnates Rancānes (baltimeiņa, tautas muzikanta Andreja Rancāna mazmeitas) ar piedāvājumu izpalīdzēt – dažos koncertos un konferencēs aizstāt vienu no “Tautumeitām”. Kate ātri apguva repertuāru, ienesa grupā jaunu tembru un instrumentus, un drīz vien saņēma otro piedāvājumu – kļūt par 100% “Tautumeitu” dalībnieci. Protams, viņa piekrita. Jauniešu no Upītes atzīst, ka ir ļoti priecīga būt šajā sastāvā, jo katra diena ir kā jauns izaicinājums, kas liek izkāpt no komforta zonas. “Folklorā man ir ļoti tuva un pazīstama, esmu uzaugusi ļoti tradicionālā ģimenē kopā ar dziesmām, folkloru, tradīcijām. Mans vectēvs Antons Slišāns bija tas, kurš aizsāka folkloras kustību vietā, no kuras nāku – Upītē. Viņš iedvesmoja savus bērnus un pēc tam arī mazbērnus,” skaidro Kate. Jauniešu atzīst, ka “Tautumeitas” viņai iemācīja nebaidīties kļūdīties, kļūt drosmīgākai un darīt kaut ko vairāk, kas pirmajā brīdī šķiet nesasniedzams. “Arī “Eirovīzija” sākumā šķita kaut kas tāls un nesasniedzams. Bet nu mēs esam to izdarījušas,” atzīst Kate.

*Turpinājums 2.lpp.

Katjuša, Tu mūs iepriecināji! Priecīgie, lepnie un laimīgie vecāki Andris un Ligita kopā ar savu uzvarētāju – meitu Kati Bāzelē, Šveicē.

Nākamajā
Vadugumā

● **Pirmo reizi ver vaļā durvis Motokluba “Spieķi vējā” dārgumi**

● **Dzīvnieki, putni, daba Izstāde Baltinavas muzejā**

Vienāda pieeja visiem

Pirms 2025.gada 7.jūnija pašvaldību vēlēšanām laikraksta “Vadugums” redakcija aicina visus politiskos spēkus, kuri kandidēs vēlēšanās, tikties ar vēlētājiem:

20.maijā plkst. 18.00 Baltinavas Kultūras namā

27.maijā plkst. 18.00 Balvu Kultūras un atpūtas centrā

Aicinām vēlētājus iesūtīt jautājumus (edgarsgabranovs@inbox.lv), kurus vēlas uzdot deputātu kandidātiem. Jautājumus būs iespēja uzdot arī tikšanās laikā.

Īsziņas

Iekalts kvadrātcenīmetrs Latvijas zemes

22.maijā Latvijas Banka izlaidīs zelta kolekcijas monētu “Mūsu zeme”. Tajā monētas dizaina autors Māris Upenieks simboliski attēlojis vienu kvadrātcenīmetru Latvijas zemes. Kolekcijas monētā iekalts autora dziļi personisks stāsts. Monēta ir simbols tam, ka šāds zemes gabaliņš kaut kur Latvijā ir ikvienam – zelta vērtē, bet patiesībā pat zeltā nenovērtējams. Monēta ir simbols arī tam, ka esam gatavi sargāt mūsu zemi – no pirmā līdz pēdējam kvadrātcenīmetram. Zelta kolekcijas monētas iegāde būs iespējama timeklvietnē e-monetas.lv no 22.maija plkst. 12.00. Monētas cena – 175 eiro, iegādes limits vienai personai – 2 monētas. Monētas tirāža ir 2500 eksemplāri.

* Sākums 1.lpp.

Būra, būra laimi, kamēr uzbūra!

Jaunieta no Upītes – “Eirovīzijas” finālā!

Foto - no personīgā arhīva

“Tautumeitas” ar fanu pulciņu no Latvijas. Lielajā “Eirovīzijas” finālā “Tautumeitas” ar dziesmu “Bur man laimi” ierindojās 13.vietā. Andris Slišāns uzskata, ka tas ir labākais un maģiskākais cipars: “Upītei 13 ir laimīgais skaitlis, jo Kates vacuks ar babu dzīvoja 13.dzīvoklī, savu pirmo bērnu viņi sagaidīja 13.datumā, bet tagad Kate, pirmo reizi uzstājoties “Eirovīzijā” ar grupu “Tautumeitas”, ieguvusi 13.vietu! Līdz ar to arī “Tautumeitām” kopš šī brīža 13 ir laimīgais skaitlis.”

Divu domu nebija, – uz Bāzeli jābrauc!

Līdz ar meitas iesaistīšanos “Tautumeitās”, interesi par Kates turpmāko muzikālo karjeru izrādīja arī pārējie ģimenes locekļi. Jaunietes tētis Andris stāsta, ka viss sākās ar līdzīgu jušanu Latvijas “Supernovas” konkursā, kurā par ceļazīmi uz “Eirovīziju” cīnījās arī “Tautumeitas”. “Tajā dienā mums bija cits pasākums, kura dēļ nesanāca būt pie televīzijas ekrāniem, tādēļ beigās fanošana sanāca, braucot mājās no Rīgas ar automašīnu. Ieslēdzām telefonu, skatījāmies, turējām iekšus un visi pēc kārtas balsojām. Un, protams, jutāmies neizsakāmi laimīgi, uzzinot, ka “Tautumeitas” dosies uz “Eirovīziju”. Gatavojoties šim lielajam notikumam, Kate pajautāja, vai negribam doties uz Bāzeli fanot? Divu domu nebija, – protams, gribam!” stāsta Andris.

Būs, nebūs? Nebūs, būs?

15.maijā, Starptautiskajā ģimenes dienā, Andris ar sievu Ligitu devās tālajā ceļā. Sākumā viņi ar lidmašīnu atlidoja uz Frankfurti Vācijā, kur iznomāja automašīnu, lai apmestos uz dzīvi Francijā, aptuveni 30km no Bāzeles. Vakarā viņus gaidīja lielais piedzīvojums – “Eirovīzijas” pusfināls. Andris un Ligita atzīst, ka milzīgajā hallē, kurā notika konkurss, pārsteidza viss – skatuves lielums, krāšņums, milzīgie LED ekrāni, gaismas, ļoti labā skaņa: “Pusfinālā bijām kā uz adatām. Būs “Tautumeitas” finālā vai nebūs? Nebūs vai tomēr būs? Bet ticējām, ka būs! Uz vietas viss izskatījās pavisam savādāk nekā savulaik televīzijas ekrānos. Un fanu emocijas šajā pasākumā ir neatsveramas. Arī mēs, 12 fani, kas ieradāmies no Latvijas, blāvām, cik varējām. Vārdos neapaprakstāmas sajūtas piedzīvojām brīdī, kad sapratām, ka “Tautumeitas” iekļuvas finālā. Pārņēma neizsakāms lepnums un gandarījums par mūsu grupu un to, ko meitenes paveikušas!”

Finālā jebkura vieta ir uzvara!

Dienu starp konkursa pusfinālu un finālu, kas notika sestdienas vakarā, Andris un Ligita izmantoja lietderīgi – piepildīja kādu senu sapni. Kādreiz viņi ar interesi un aizrautību skatījās seriālu “Šerifs”, kas tik ļoti uzrunāja, ka radās vēlme izmantot izdevību, atrast un nofotografēties vietā, kur tas uzņemts – Francijā, Lionā. Lai arī sākumā ceļotājiem no Latvijas tas šķita diezgan sarežģīts un grūts uzdevums, pateicoties “Instagram” un “Facebook” draugu norādēm, viss veiksmīgi izdevās. Turklāt vēl atlika laiks atpūsties Alpu kalnos un apskatīt vienu no lielākajiem pasaules ūdenskritumiem. Savukārt vakarā visi devās uz “Eirovīzijas” finālu, kur Ligitai, Andrim un Latvijas fanu pulciņam bija sarūpētas labākās vietas gandrīz blakus pašai skatuvei kopā ar muzikantiem un dziedātājiem. Andris atzīst, ka šoreiz sajūtas jau bija savādākas: “Zinājām, ka Latvija tur būs un Latvija uzvarēs, jo finālā jebkura vieta ir uzvara. Un tā līdzīgu jušana ir neapaprakstāma – bija

neizsakāms prieks par jebkuru ciparu – pat 3 un 5 punktiem. Taču, kad nosauca maksimālo punktu skaitu –12, nezinājām, kur no priekša likties, no sajūsmas klieodzām pa visu halli,” atminas Andris. Viņš ar Ligitu piebilst, ka jūtas lepnī par to, ka “Tautumeitas” visiem nelabvēļiem, kuri blāustījās apgalvojot, ka neviens nesapratis ne valodu, ne dziesmu, pierādīja, ka tā nav. “Ja paskatāmies žūrijas profesionālajā vērtējumā, tad jāsecina, ka Latviju pat ļoti labi saprata – vismaz no trīs valstīm “Tautumeitas” saņēma maksimālos 12 punktus, bija arī 10 un 9 punktu vērtējumi. Ja tik profesionāla žūrija kā, piemēram, un Dānijas un Lielbritānijas Latvijai piešķir maksimālo punktu skaitu, tas vien parāda, ka mūsu ceļš ir pareizais. Nākamajām grupām, kas nākotnē Latviju pārstāvēs “Eirovīzijā”, jāturpina iesāktais, jābūt lepnīem par savu valsti, valodu un tradīcijām,” uzskata Andris Slišāns.

Novadam jābūt cīši lepnām!

Kates Slišānes vecāki nevar vien beigt sajūmināties par to, cik lielu atbalstu šajās dienās saņēmuši no Balvu un citu novadu cilvēkiem Latvijā un plašajā pasaulē, kurās kādreiz pabūts. Viņi rakstīja ziņas – šēroja video, laikoja un rakstīja daudz labus komentārus. “Latvijas presē daudz varēja lasīt tā saukto heiteru ziņas, bet pie ierakstiem, kurus savos “Facebook” profilos publicējām mēs ar Ligitu, bija pavisam cits atbalsts. Prieks, ka mūspuses cilvēki ir gudrāki nekā citviet. Man patika “Facebook” publicētie komentāri pēc pusfināla, ka tagad Upītē jāceļ halle, lai nākamgad “Eirovīziju” var sarīkot pie mums. Vēl man ir gandarījums, ka Kate piedalījās “Eirovīzijā” nevis ar parastu popmūzikas gabalu, bet tradicionālu un spēcīgu dziesmu. Viņas vectēvs Ontons Slišāns un baba Irēna Slišāne, kas iesāka folkloras kustību Upītes kultūrtelpā, par šo faktu būtu tik lepnī! Viņiem pat sapņos nerādītos, ka var tikt tik tālu, kopjot un augstu vērtējot savas senču tradīcijas. Principā var teikt, ka dziesmu olimpiskajās spēlēs piedalījās Upītes pārstāve. Par to mūsu novadam vajadzētu būt ļoti lepnām!” pārliecināti Kates vecāki.

Nākamreiz uz “Eirovīziju” jāved latgaliešu valoda!

Naktī no sestdienas uz svētdienu, divas stundas pēc aizraujošā “Eirovīzijas” fināla, mūspuses “Tautumeitu” dalībniece Kate Slišāne atzina, ka jūtas tik priecīga un apjukusi, ka nesaprot, kas notiek: “Man negribas, lai viss beidzas. Negribu braukt projām, jo ieguvām tik daudz jaunu draugu, jaunas emocijas un lielu pieredzi. Esmu priecīga, ka esam pirmās, kas “Eirovīzijas” finālā atveda latviešu valodu, ka šajā konkursā kupli pārstāvēta Ziemeļlatgale – tā esmu gan es, gan Asnate un Aurēlija, kas ir tautas muzikanta, baltinavieša Andreja Rancāna mazmeitas. Tagad nākamā valoda, kas jāved uz “Eirovīziju”, ir latgaliešu, jo esmu pārliecināta, ka mūs sapratis. Mūziķi, iesaku jums rakstīt skaistas latgaliešu dziesmas un doties uz “Eirovīziju”. Esmu tik neizsakāmi priecīga, ka pusfinālā ierindojāmies 2.vietā, apsteidzot pat austriešus, kas uzvarēja finālā. Tas bija tā vērts!”

Foto - no personīgā arhīva

Tagad Upītes muzeja fondos – par vienu atribūtu vairāk. Grupa “Tautumeitas” bija parūpējusies, lai viņu fani ietērptos speciāli apdrukātos T-kreklos ar dziesmas nosaukumu, savukārt kreklīņu aizmuguri kā atgādinājums par vēsturisko notikumu rotāja grupas dalībnieču autogrāfi. Par īpašiem autogrāfiem parūpējās arī Andris Slišāns, kurš, nedaudz pārkāpjot striktos noteikumus attiecībā uz valstu karogu un citas simbolikas ienešanu konkursa hallē, tomēr pamanījās to izdarīt. “Tik lielu karogu, kāds ir Latgales karogs, nemaz nedrīkstēja ienest, taču mums tas *pa kluso* izdevās. Tagad tas būs vēsturisks atribūts, uz kura pēc “Eirovīzijas” fināla parakstījās visas “Tautumeitu” dalībnieces. Tas ceļos uz Upītes muzeja fondiem glabāšanai,” jau iepriekš atvainojoties par izdarīto pārkāpumu, atzinās Andris.

Lappusi sagatavoja S.Karavoičika

Stiprais stāsts

Mana cīņa vēl nav galā...

Sanita Karavoičika

Daudzi sociālajos portālos noteikti pamanījuši gulbenieša ARTŪRA DEKŠŅA stipro stāstu par viņa cīņu ar agresīvu audzēju. Atklāti daloties pieredzē, Artūrs kļuvis par pozitīvu piemēru tiem, kurus skārusi šī ļaunā slimība – tūkstošiem cilvēku viņam jūt līdzī, par viņu piedomā un tur ikšķus. Tostarp arī daudzi balvenieši, ar kuriem savulaik ļoti enerģiskais jaunais puisis regulāri satikās futbola laukumos. Ar Artūra gādību un neatlaidību nupat piepildīts viens no viņa bērnības sapņiem – Gulbenē atdzīvināta kopīga pasaules čempionāta hokejā skatīšanās tradīcija pilsētas stadionā. Turpat ir iespēja arī iegādāties alu no Artūra jaunās alus darītavas. Viss notiek, un par to uzņēmīgajiem gulbenietim prieks.

Artūra dzīve dalāma divos posmos – pirms un pēc. Laiks ‘pirms’ bija ļoti piesātināts un intensīvs, jo, būdams jauns un aktīvs, viņš dzīvoja, strādāja un nodarbojās ar savu sirdslietu – spēlēja futbolu. Darba dienu vakari pagāja treniņos, brīvdienas – spēlēs. Kādu dienu uz kreisā ceļgala Artūrs pamanīja izaugušu bumbuli, bet uzmanību tam nepievērsa, jo sports taču paliek sports. Pagāja divas vasaras, un pēkšņi bumbulis lika par sevi manīt. Artūrs devās pie ārsta, kurš nosūtīja uz biopsiju, lai paņemtu audu paraugus. Pēc kāda laika, 8.martā, atskanēja telefonzvans no slimnīcas daktera, kurš paziņoja, ka noticis trakākais scenārijs. Artūram konstatēja sinoviālo sarkomu – ļaundabīgu un agresīvu audzēju. “Tobrīd pat neaptvēru, ko man pateica. Tikai pajautāju, kas jādara tālāk. Dakteris skaidroja, ka ļaunais veidojums jāizgriež, bet ar to bēdīgās ziņas nebeidzas – kājā būs jāliek protēze, jo audzējs ir ļoti tuvu kaulam. Pirmā doma, kas pavīdēja galvā, – mans *fucis* (futbols) pagalam. Tajā brīdī neapjautu neko. Beidzās saruna, noliku klausuli. Mamma pajautāja, ko dakteris teica. Ai, kaut kāds audzējs. Teica, ka izgriezīs un viss būs kārtībā. Mamma paskatījās uz mani un izdvesa, – tas taču vēzis! Bet es spītīgi turējos pretī, – nē, dakteris tā neteica, nav nekāds vēzis, teica, ka audzējs,” atklāj gulbenietis.

Šoku nomainīja atvieglojums

Tā pa istam apjausma un sapratne par situācijas nopietnību Artūram atnāca, kad viņš devās uz operāciju Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcā. Pēc tās sākās atlabšanas periods – vingrošana un rehabilitācija. Šķita, ka viss ir vislabākajā kārtībā. Pēc nepilniem diviem mēnešiem ķirurģs norīkoja uz magnētisko rezonansi, pēc kuras, saņemot rezultātus, iestājās šoks – atbildē bija rakstīts, ka kājā ir recidīvs. “Rokas nolaidās, kājas sāka drebēt, sēdēju krēslā un nesapratu, – tas joks vai kā? It kā nav 1.aprīlis. Sazvaniju ārstu, no kakta uz kaktu staigādams gaidīju, kad viņš atzvanīs. Dakteris neticēja, ka tā var būt, bet norīkoja uz vēl vienu pārbaudi. Pēc divām nedēļām atkal atnāca atbilde – recidīvs. Kā?! Zeme zem kājām juka un bruka. Ķirurģs joprojām neticēja un lika atkārtot biopsiju,” atminas Artūrs. Atvieglojums iestājās pēc pusotra mēneša, kad biopsijas rezultāti apliecināja, – vēža šūnas nav atrastas, tie ir saaugumi pēc operācijas. Artūrs jutās kā no jauna piedzimis, bija noticis brīnums. Bet četrus mēnešus vēlāk viņš piedzīvoja vēl vienu operāciju, jo protēze neiedzīvojās. Sākās emocionāli smags laiks.

Par termiņiem dakteri runāt izvairījās

Otrais lūzuma brīdis iestājās aptuveni deviņus mēnešus pēc operācijas, kad datortomogrāfijā plaušās konstatēja metastāzes. Atkal šoks un neziņa par to, ko darīt. Artūrs devās uz Stradiņa klīnisko slimnīcu, kur plāns bija ar ķīmijterapiju apturēt metastāzes un tad tās izoperēt no plaušām. “Var teikt, ka pusgadu pavadīju slimnīcā, jo ik pēc trīs nedēļām četras dienas pa 12 stundām dienā biju pie sistēmas. Sešas ķīmijterapijas izturēju, septīto vairs neatļāva pati daktere, jo mans organisms sāka atteikt. Sāku čurāt ar asinīm, analīžu rādītāji bija vienkārši šausmīgi... Mēģinot iznīcināt vēža šūnas, organismā tika sagrauts viss. Vienai plaušai uztaisīja operāciju, aizsūtīja metastāzes uz laboratoriju, bet tās joprojām bija aktīvas. Pēc pirmajām sešām ķīmijterapijām un operācijas dakterei pajautāju, – cik ilgi atlicis dzīvot, ja nelietošu ķīmijterapiju? Prātoju, kāda jēga sevi indēt,

staigāt kā zombijam un gaidīt, kad audzējs mani apēdis. Tad jau labāk dzīvoju pie normāla saprāta, samaņas, audzinu bērnus, cik atlicis. Jau pirmajā tikšanās reizē ar dakteri sarunājām, ka būsīms viens pret otru atklāti. Viņa, protams, izvairījās teikt tieši, bet, ņemot vērā, ka man jauns organisms, prognozēja gadu, pusotru... Es dzīvoju jau vairāk nekā trīs. Atlika tikai divas izvēles – vai nu turpināt ķīmijterapiju, kas nelīdzēja, vai braukt mājās. Es izvēlējos mājās,” stāsta gulbenietis.

Saprata, ka neko nedarīt nedrīkst

Atgriežoties mājās, Artūram sākās depresija, taču ķīmiskos preparātus lietot nebija vēlmes. Viendien viņš internetā uzgāja informāciju par mūsu sarkanajām mušmīrēm – lasīja, pētīja informāciju, sazinājās ar praktiķiem, pasūtīja un sāka tās lietot. Nepagāja nemaz tik ilgs laiks, kad viņš jau bija augšā no gultas. Tas bija brīdis, kad Artūrs sev pateica, – viss, tā mana dzīve vairs neturpināsies. Viņš izstudēja visu par svaigēšanu un badošanos, un nolēma doties uz Gruziju, lai izturētu badošanās kūri. Diemžēl pirmā reize gaidītos rezultātus nedeja, jo septītajā badošanās dienā Artūrs devās kalnos un rezultātā nokļuva slimnīcā – organismam tā izrādījās pārāk liela slodze. Nācās braukt mājās, kur pēc laika jaunais gulbenietis nolēma mēģināt vēlreiz. Šoreiz izdevās bez ēšanas izturēt 21 dienu, pašsajūta jūtamī uzlabojās, analīzes arī – šķita, ka var uzelpot, jo viss taču bija labi.

Sapnis par peļņu Amerikā izplēnēja ātri

Artūrs atzīst, – cik vien sevi atceras, vienmēr bijis darbīgs un enerģijas pilns. Savulaik viņam bija metālapstrādes uzņēmums, bet slimības dēļ metināšanu nācās mest pie malas. Bija jādama, kā savu dzīvi veidot tālāk, līdz abiem ar brāli radās ideja Gulbenē atvērt savu alus darītavu. Turklāt tieši tajā laikā pašvaldība bija izsludinājusi grantu konkursu jauniešiem uzņēmējiem. Abi nolēma, – kādēļ gan nepamēģināt –, un pieteicās. Kā izrādījās, šī biznesa ideja šķita pietiekami laba arī Gulbenes novada pašvaldībai, kura piešķīra 5 tūkstošus eiro. “Pamatkapitāls bija, atlika tikai sākt darboties. Izīrējām vecās Gulbenes alus darītavas telpas, brālis aizbrauca strādāt uz ārzemēm, kur viņam bija labi apmaksāts darbs. Viņš sūtīja naudu, bet es tērēju, ieguldoties uzņēmumā. Sākām absolūti no nulles, bez zināšanām. Taču mūsdienās iespējams ir viss! Daudz lasīju, mācījos, pieaicināju speciālistus, un pagājušajos Jāņos alus darītava sāka darbu. Bet ar visu to vēl daudz kas bija vajadzīgs, lai palielinātu apjomus un jaudu,” stāsta Artūrs. Tobrīd viņš jutās pietiekami stiprs un spēka pilns, lai paplašinātu nesen radīto uzņēmumu, tieši tādēļ, daudz nedomājot, pagājušā septembra beigās pieņēma drauga piedāvājumu uz pāris mēnešiem doties peļņā uz Ameriku. Taču izrādījās, ka dzīve pāri okeānam nav nemaz tik viegla. “Darbs bija smags. Krāvu uz traļa pa trīs automašīnām un

pārvedu no viena štata uz otru. Dienā pie stūres nācās pavadīt 15 – 16 stundas, bet gulēju vien 4-5. Protams, ne tur bija normāla ēšana, ne dzīvošana – nakšņoju turpat mašīnā. Režīms smags. Jau esot Amerikā, sajutos sliktāk. Sākās pirmās problēmas, klepus kļuva arvien izteik-

tāks, un klepoju jau ar asinīm... Sapratu, ka nav labi, un jau nākamajā dienā lidoju uz mājām,” stāsta Artūrs. Pēc atgriešanās mājās sekoja ārsta vizītes un izmeklējumi, kuru rezultāti nepavisam nepriecēja – audzējs kļuvis agresīvs, metastāzes ļoti izaugušas. Viss ir ļoti slikti... “Acīmredzot kaut kurā brīdī to pedāli no gāzes noņēmu un mazliet palaidos. Un mans audzējs momentāli noreāģēja – opā! Artūrs atslāba, var viņu atkal *paņemt ciet*,” secina gulbenietis.

Jā, vīrieši arī raud!

Artūrs neslēpj, ka šajā smagajā cīņā bez vistuvāko atbalsta un sapratnes viens viņš nebūtu karotājs. Viņa balsts ir ģimene, draudzene Amanda, kuru Artūrs pērnā gada nogalē bildināja,

Foto - no personīgā arhīva

Grib būt piemērs saviem dēliem. Artūrs neslēpj, – lai cik grūti reizēm arī nebūtu, degunu nokārt viņš nevar atļauties. Jaunajam gulbenietim jūt līdzī, tic un cer, ka viņš uzveiks ļauno slimību, tūkstošiem cilvēku Latvijā. Turot ikšķus, viņi par Artūru teic: “Tu esi tāds piemērs cīņasspāram! Tādus vīrus mums Latvijā un pasaulē ļoti vajag! Tev izdosies!”

un divi forši dēli. No pirmajām attiecībām Artūram ir dēls Daniels, bet otrajam puikam Hugo 23.maijā paliks gadiņš. Daudzi brīnās, kā, zinot tādu diagnozi, viņi saņēmušies bērnam. Artūram atbilde ilgi nav jādama: “Amanda ir mans cilvēks. Man ir, kam dzīvot, es nevaru atļauties būt egoists. Vecākais dēls Daniels par manu slimību zina. Viņš īsti nesaprot, kas tas ir, bet nojauš. Bija reiz situācija, kad abi mīļojāmies, un dēls pajautāja, – tēti, tu nenomirsi? Es negribu, lai tu nomirsti, es negribu bez tevis. Tajā brīdī nezināju, ko atbildēt... Teicu, – nu nē, dēliņ, tētis cīnīsies, viņam viss būs kārtībā. Protams, smagi apzināties un iedomāties, ka bērni var palikt bez manis. Bet tādas domas nedrīkst sevi ielaist. Padomāju, padomāju, un no galvas ārā. Mans mērķis ir pēc sevis kaut ko atstāt – lai mani atceras. Lai pēc tam bērniem ir, kas pastāsta, ka Artūrs visu izdarīja. Man jābūt piemēram, jo nevaru atļauties *puņķoties*. Kaut gan bijuši brīži, kad acis paliek slapjas. Un jā, vīrieši arī raud,” atzīst Artūrs.

Daktere ieteica vairāk pavadīt laiku ar mīļajiem

Laiks pēc atgriešanās no Amerikas Artūram bijis diezgan smags, – analīžu rezultāti neiepriecinoši, jādama, ko darīt tālāk, kā cīnīties, kā ārstēties. Vienā no vizītēm pie onkoloģes pagājušā gada decembra nogalē daktere Artūram ieteica vairāk pavadīt laiku ar tuvajiem, samīļot bērnus, jo, kas zina, kā slimība attīstīsies tālāk... Taču jaunajam gulbenietim skaidrs bija viens – pat šīs sliktās ziņas viņu neapturēs no turpmākās cīņas. Tuvākie un tālākie Artūra draugi, radi, paziņas un pat pilnīgi sveši cilvēki, atsaucoties palīgā saucienam portālā “Facebook”, sadēvās rokās un saziņoja naudu. Pateicoties tam, radās iespēja par 4,5 tūkstošiem eiro uztaisīt īpašas analīzes, lai saprastu, kādi imūnterapijas medikamenti viņa gadījumā varētu līdzēt. Viņš atrada zāles Japānā un arī atsaucīgus cilvēkus, kuri palīdzēja tikt pie tām. Lai nopirktu pirmās zāļu devas, ģimenei pat nācās šķirties no auto, jo tie bija tūkstoši eiro... Tagad Artūrs regulāri dodas uz klīniku Naukšēnos, kur iziet hipertermijas kursu. Reizēm viņa pašsajūta mainās ne pa dienām, bet pa stundām, ik pa laikam uznāk depresīvs noskaņojums, taču pat tad garā stiprais gulbenietis neļaujas sliktajām domām. Dzīve rit uz priekšu! “Mans smilšu pulkstenis ir sācis tecēt, un laika ir ļoti maz. To labi apzinos. Bet tāpat neesmu gatavs atmetēt ar roku. Savos 33 gados, Kristus vecumā, šķiet pašsaprotami, ka jācīnās. Vai man tagad mainījusies attieksme pret nāvi? Nē, šķiet mentāli esmu kļuvis vēl stiprāks. Un tieši tagad vēlme dzīvot kļuvusi vēl lielāka. Nav laika sēdēt, rokas klēpī salikušām. Ir atkal plāns. Man jācīnās. Dzīvoju ar devīzi – onkoloģija nav nāvessods. Tā ir tikai diagnoze,” apliecina Artūrs.

Iedzīvotāju aptauja

Tuvojas pašvaldību vēlēšanas 2025

2025.gada 7.jūnijā Latvijā notiks pašvaldību vēlēšanas. Arvien vairāk iedzīvotāji dažādās publiskās vietās pilsētā redz gan izkārtnes ar topošo deputātu kandidātu portretiem, gan teltis, kurās paši deputātu kandidāti dala bukletus un uzrunā iedzīvotājus, vēlēdamies pievērst sev uzmanību.

Nenoliedzami, vēlēšanas ir svarīga aktivitāte, kuras rezultāti balstās uz iedzīvotāju izvēli. Tā noteiks, kurš no deputātu kandidātu pretendentiem kļūs par domes priekšsēdētāju un kuri – par deputātiem. Tieši šīs amatpersonas būs tās, kas pārstāvēs mūsu intereses un, cerams, virzīs pilsētu uz izaugsmi un rūpēsies par iedzīvotāju labklājību.

Vēloties noskaidrot, vai cilvēki jau ir sākuši iepazīties ar topošajiem “tautas kalpiem”, kuri kandidē vēlēšanās, un vai jau zina, par ko atdot savu “balsi”, aptaujājām dažāda vecuma iedzīvotājus, uzdodot viņiem šādus jautājumus:

1. Vai jau esi izpētījusi (-is) deputātu kandidātu sarakstus?
2. Kuru reizi dosies uz vēlēšanām?
3. Kādam, Tavuprāt, jābūt topošajam novada domes priekšsēdētājam?
4. Ko domā par tiem deputātu kandidātiem, kuri nesen sasnieguši pilngadību?
5. Vai topošajam novada vadītājam vajadzētu būt cilvēkam, kurš jau kādreiz ieņēmis šo amatu?
6. Kāpēc svarīgi iedzīvotājiem doties balsot?
7. Vai, Tavuprāt, vēlēšanu sistēmā nebūtu jāveic kādas izmaiņas?
8. Vai Tev jau ir zināms, par ko šajās vēlēšanās atdosi savu balsi un kāpēc?
9. Tavs novēlējums ikvienam vēlētajam!

Svarīgi! *Ikviena aptaujātais ir reāla persona ar īstu vārdu un vecumu. Uzvardi un foto netika pievienoti personisku apsvērumu dēļ, saglabājot personu tiesības uz konfidencialitāti.*

– Jā, esmu iepazinusies ar deputātu kandidātu sarakstiem. Uzskatu, ka ir ļoti svarīgi izzināt, kas kandidē, kādas ir šo cilvēku iepriekšējās darbības, pieredze, izglītība un vērtības. Tikai tā iespējams izdarīt pārdomātu un atbildīgu izvēli vēlēšanu dienā.

Vēlēšanās piedalos vienmēr. Man šo atbildības sajūtu un pārliecību par pilsoniskā pienākuma nozīmīgumu iemācīja mans tēvs. Viņš vienmēr uzsvēra, ka ir būtiski piedalīties vēlēšanās, lai ar savu balsi ietekmētu to, kādā virzienā attīstīsies mūsu novads un valsts. Tas ir mūsu pilsoņa pienākums un tiesības.

Manuprāt, novada domes priekšsēdētājam vispirms ir jābūt cilvēcīgam. Viņam jāpieņem atbildības sajūtu, spēcīgam gribasspēkam un patiesai vēlmei darboties iedzīvotāju labā. Vadītājam jāprot uz klausīt, uzņemties iniciatīvu un strādāt godīgi, caurskatāmi un ar skatu uz attīstību. Taču man ir patiesi žēl, ka šīs īpašības – cilvēcība, atbildība, ieinteresētība – visbiežāk kļūst redzamas tikai īsi pirms vēlēšanām. Tieši tad partijām pēkšņi rodas interese par tautu. Šobrīd gandrīz katrā pasākumā un tirgū redzami deputātu kandidāti, kas dala bukletus, uzrunā cilvēkus un mēģina radīt par sevi iespaidu. Bet šādi pasākumi taču notiek katru gadu – kur viņi bija līdz šim? Ja patiešām būtu vēlme būt tuvāk tautai, kandidāti un arī jau esošie deputāti varētu regulāri apmeklēt pasākumus, uz klausīt iedzīvotāju viedokļus un vajadzības, būt klātesoši ne tikai vēlēšanu laikā. Tāda ista, patiesa klātbūtne būtu daudz vērtīgāka par jebkuru solījumu uz vēlēšanu afišas.

Es ļoti atbalstu jauniešu iesaisti politikā un pašvaldību darbā. Tas ir apsveicami, ka jau agrā vecumā ir vēlme piedalīties sabiedriskajos procesos un ietekmēt sava novada attīstību. Jaunieši ienes jaunas idejas, enerģiju un bieži vien drosmi runāt par tēmām, kuras citi izvēlas apiet. Ir svarīgi, lai viņi tiktu uz klausīti un atbalstīti arī pēc vēlēšanām, ne tikai sarakstu veidošanas laikā.

Ja cilvēks ir godprātīgi pildījis savus pienākumus, bijis ieinteresēts novada attīstībā, rīkojies iedzīvotāju labā un spējis veidot uzticēšanos, tad uzskatu, ka šādu vadītāju noteikti ir vērts ievēlēt atkārtoti. Stabilitāte un pieredze ir vērtības, kas novadam var nest ilgtermiņa ieguvumus.

Balsot ir ne tikai tiesības, bet arī mūsu pienākums. Mūsu izvēle nosaka, kāda būs novada vadība un kādi lēmumi tiks pieņemti turpmākajos gados. Aicinu īpaši jauno paaudzi būt aktīviem un izteikt savu viedokli vēlēšanās. Katrs balss ir svarīga – arī Tava! Ja mēs paši neizvēlamies, kādu novadu gribam redzēt, to mūsu vietā izdarīs citi.

Jā, uzskatu, ka vēlēšanu sistēmai būtu nepieciešamas vairākas būtiskas pārmaiņas. Pirmkārt, ir jāievieš iespēja balsot digitāli. Mēs dzīvojam tehnoloģiju laikmetā, un šāda iespēja padarītu vēlēšanas pieejamākas plašākam iedzīvotāju lokam un, iespējams, uzlabotu līdzdalību. Otrkārt, esmu pārliecināta, ka balsot vajadzētu nevis tikai par partijām, bet gan par konkrētiem kandidātiem. Tas ļautu vēlētajiem izdarīt izvēli par cilvēkiem, kuri viņus patiesi pārstāv, nevis tikai par saraksta nosaukumu. Tas padarītu arī atbildību skaidrāku un personiskāku.

Šogad, ņemot vērā dzīvesvietas maiņu, balsošu citā novadā, tāpēc vēl joprojām iepazīstu kandidātus un viņu piedāvājumus. Rūpīgi izvērtēju kandidātu iepriekšējo darbu, vērtības un redzējumu par novada nākotni. Ceru, ka mana balss būs nozīmīga un sniegs atbalstu tiem, kuri patiesi vēlas strādāt sabiedrības labā.

Dodieties balsot! Izmantojiet savu balsi, jo tā ir spēcīgākais instruments, kā ietekmēt notiekošo novadā. Tikai piedaloties vēlēšanās, mēs iegūstam tiesības prasīt atbildību no tiem, kuri nonāk pie varas. Lai mums izdodas izvēlēties tādus pārstāvjus, kas patiesi rūpējas par cilvēkiem un novada attīstību. Kopā mēs varam ievēlēt zinošu, godīgu un uz sabiedrību vērstu vadību!

ARNITA, 44 gadi

– Deputātu kandidātu sarakstus diemžēl vēl nav bijis laiks izpētīt. Šogad balsot uz pašvaldību vēlēšanām došos pirmo reizi un ļoti ceru, ka aiziešu, jo par to vēl neesmu pārliecināta.

Topošajam novada domes priekšsēdētājam, manuprāt, jābūt godīgam un *caurspīdīgam* sabiedrības acīs. Viņam jābūt ar labām zināšanām matemātikā, ekonomikā un citās jomās.

Nedomāju, ka deputātu krēslus jaunajiem deputātu kandidātiem ļaus ieņemt lielās *haizivis*, kas te sēž jau gadiem. Jaunos viņi jebkurā gadījumā isti pie teikšanas nelaidīs.

Pielājuu, ka jaunais novada vadītājs varētu būt cilvēks, kurš jau kādreiz ir ieņēmis šo amatu, jo viņš zinātu, kas darāms novada labā. Viņš jau lieliski pārzina šo jomu.

Pati joprojām nezinu, vai ir jēga doties balsot, jo valdības solījumiem ir ļoti maza nozīme. Parasti čiks vien sanāk no visa, ko iepriekš sasola. Un, tā kā man pašai nav pārāk lielas izpratnes par politikas jautājumiem, es arī īpaši nesatraucos, kurš kandidāts vinnēs vēlēšanās. Ja godīgi, man ir vienalga. Bet, ja varētu balsot nevis par partiju, bet par cilvēkiem, tas būtu savādāk! Ikkatrs taču no mums zina tos čaklos darba darītājus, kuri, iespējams, varētu novada labā ko mainīt un virzīt attīstību uz izaugsmi. Tomēr šo cilvēku vārdi neatrodas sarakstu augšā. Ja būtu iespēja mainīt vēlēšanu sistēmu, domāju, tas būtu ļoti labi.

Tā kā vēl neesmu izpētījusi deputātu kandidātu sarakstus, nezinu, par balsošu. Domāju par šo jautājumu. Bet ikvienam vēlētajam, kurš dosies balsot, vēlū trāpīt ielikt krustiņu istajam kandidātam – tādām, kurš turēs solījumus un nezags naudu no budžeta, ko veidojam mēs, novada iedzīvotāji!

LINDA, 32 gadi

Foto – mākslīgais intelekts

– Esmu tā paviŗi paskatījusies kandidātu sarakstus. Interesanti cilvēki, dažādi viedokļi un pieredze. Protams, vēl jau laiks ir, līdz vēlēšanām var daudz kas mainīties, bet pirmais iespaids ir radies. Šīs man būs pirmās pašvaldību vēlēšanas, kurās piedalīšos – izpildīšu savu pilsoņa pienākumu un došos balsot.

Manuprāt, istam novada domes priekšsēdētājam vajadzētu būt tādām, kurš patiesi rūpējas par cilvēkiem, ir godīgs un ar stingru mugurkaulu. Viņam jābūt labam klausītājam, jāprot apvienot cilvēkus, kuri pauž dažādus viedokļus, un jāpieņem pārdomāti lēmumi novada labā. Realitātē diemžēl bieži vien gadās, ka priekšplānā izvirzās personīgās ambīcijas vai kādas šauras grupas intereses. Bet es ticu, ka ir arī daudz patiesi zinošu un atsaucīgu cilvēku, kuri vēlas darīt labu savam novadam.

Man šķiet, ka jauniešiem, kuri tikko sasnieguši pilngadību vai jau strādā pašvaldībā, ir liels potenciāls. Viņiem ir svaigs skatījums, enerģija un vēlme iesaistīties. Protams, varbūt pietrūkst pieredzes, bet ar entuziasmu un vēlmi mācīties viņi var daudz sasniegt. Ir svarīgi dot iespēju jaunajai paaudzei iesaistīties lēmumu pieņemšanā.

Domāju, ka iepriekšējā pieredze novada vadībā varētu būt liels pluss. Cilvēks jau pārzina sistēmu, procesus, ir izveidojis kontaktus. Tomēr tas nav obligāti. Galvenais ir, lai kandidātam būtu skaidra vizija par novada attīstību un spēja efektīvi vadīt komandu.

Ja mēs neejam balsot, mēs atdodam lēmumu pieņemšanu citu rokās. Mums ir tiesības un pienākums izvēlēties tos cilvēkus, kuri, mūsaprāt, vislabāk pārstāvēs mūsu intereses un rūpēsies par mūsu novadu.

Domāju, ka diskusija par vēlēšanu sistēmas uzlabošanu vienmēr ir aktuāla. Ideja par iespēju balsot par konkrētiem kandidātiem, nevis tikai partijām, man šķiet ļoti interesanta. Tas varētu palielināt atbildību un tiešo saikni starp deputātiem un vēlētajiem. Iespējams, tas ļautu ievēlēt tiešām zinošus un iedzīvotāju atbalstītus “tautas kalpus”.

Ziniet, man vēl nav pilnīgi skaidrs, par ko balsošu pati. Turpinu rūpīgi iepazīties ar kandidātu programmām un viņu līdzšinējo darbību. Man ir svarīgi, lai cilvēks būtu godīgs, kompetents un patiesi vēlētos strādāt Balvu novada labā.

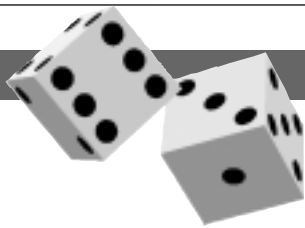
Mans novēlējums ikvienam vēlētajam ir būt atbildīgam un izdarīt informētu izvēli. Neļaujiet citiem lemt jūsu vietā! Iepazīstieties ar kandidātiem, salīdziniet viņu piedāvājumus un atdodiet savu balsi par to, kurš, jūsuprāt, vislabāk pārstāvēs jūsu un visa Balvu novada intereses!

SANIJA, 19 gadi

*Turpinājums 5.lpp.

*Sākums 4.lpp.

Iedzīvotāju aptauja

Vai Tu jau zini, par ko balsosi?

– Izpētīju visus sarakstus, visus kandidātus. Izbrīna tādi kandidāti, kuri, man šķiet, paši nesaprot, ko tur dara! Varbūt viņus palūdza ķeksīša dēļ aizpildīt tukšumu!? Pats uz vēlēšanām dodos jau ilgi un apzinīgi ar domu, ka tik nu būs, bet kā nav, tā nav. Kamēr nebūs politiskās atbildības par saviem vārdiem, tikmēr nekā nebūs. Pēc milzu solījumiem nāk tikai čiks un viss, galvenais – tikt pie *sīles* un treknāka kumosa personīgi, kur nu domāt par citiem. Un tas nenotiek, protams, tikai pašvaldību limenī vien, bet diemžēl arī valsts līmenī.

Topošajam novada domes priekšsēdētājam būtu jābūt vispirms tuvāk tautai. Viņam jābūt cilvēkam, kurš ieklausās, saprot un redz, ko vajag un reāli var izdarīt, lai dzīves kvalitāte un komforts uzlabotos. Viņam jābūt saimniekam un atbildīgi jāsaimeieko savā novadā, neceļot nepaceļamas sapņu pilis, jādzīvo vienā realitātē ar tautu. Citreiz šķiet, – varbūt mēs dzīvojam dažādās pilsētās ar vienādu nosaukumu!?

Kas attiecas uz vecumu, tad domāju, ka diezīn vai 18-gadīgām jaunietīm vēl būs pietiekami liela dzīves uztvere un pieredze, lai amatu *pavilkto*. Prāts, domāšana un dzīves sapratne tomēr nāk ar gadiem. Iespējams, ir reti izņēmumi.

Tautā saka, – ja nav kazai piena, tad nav! Tā ir mana atbilde uz kāda no bijušā novada vadītāja atkal nonākšanu šajā krēslā. Vajag *jaunas asinis*! Novads stagnē joprojām. Nesaku, ka nekas nenotiek, bet, pat salīdzinot ar kaimiņu – Gulbenes un Alūksnes – novadiem, mēs atkal kuļamies *astē*. Diemžēl. Bet balsot ir jāiet, tas ir viennozīmīgi. Lai netiek pie varas šaubīgi, nelojāli subjekti. Doma ir viena – stiprs novads, stipra Latvija! Tautā ir spēks! Latvīska, eīropeīska Latvīja – latvīskis, eīropeīskis novads! Punkts.

Kas attiecas uz vēlēšanu sistēmu, tad domāju, ka tā būtu jāmaina, lai varētu balsot par konkrētiem kandidātiem, nevis partijām, kas būtu pareīzāk. Domājot, par ko pats atdošu savu balsi šīnīs pašvaldību vēlēšanās, jāteic, – vīzija ir, bet vēl ir laīks visu īzanalīzēt un sīki *salīkt pa plauktiņiem*.

Vēlētājiem novēlu, – ejiet balsot, bet topošajiem novada deputātiem un novada vadītājam novēlu izdarīt savu darbīņu tā, lai pēc četriem gadiem cilvēki jūs pieminētu ar labu vārdu par labajiem darbiem novada labā, bet nevis atcerētos kā savtīgus kampējus un shēmotājus!

JĀNIS, 54 gadi

– Nē, deputātu kandidātu sarakstus vēl neesmu īzpētījusi. Uz pašvalību vēlēšanām balsot došos otro reīzi.

Topošajam novada domes priekšsēdētājam, manuprāt, būtu jāpiemīt līdera īpašībām, jāprot uzņemties atbildība, jāprot nodot savas domas citiem un nav jābaidās atzīt arī kļūdas. Jābūt pārlīecinātam, zīnošam, jāprot ne tikai skaļi runāt, bet arī pierādīt. Jāprot atrast kontaktu ar cilvēkiem.

Manuprāt, vecums ne vienmēr ir noteīcošais. Jaunieši var būt zīnoši kādā savā jomā, vairāk zīna par sava vecumposma cilvēku vajadzībām un problēmām. Viņi var būt tie, kas stimulēs arī citus jaunus cilvēkus īesaistīties vēlēšanās un paust vīedokli par aktuālām problēmām. Ja pašvaldību vēlēšanās uz novada domes priekšsēdētāja amatu kandidē cilvēks, kurš jau ir bijis šajā amatā un pierādījis sevi no labās puses, tad kāpēc gan nē?!

Iedzīvotājiem, manuprāt, jādodas blasot, lai kaut ko mainītu savā novadā, lai uzlabotu savu un līdzcilvēku dzīvi. Būtu labi, ja varētu balsot par konkrētiem kandidātiem, jo pat tad, ja uzvar kāda partija, tur ne vienmēr visi cilvēki īesaistās vai nes labumu sabīedrībai. Varētu īzveidot partijas ar jauktiem kandidātiem. Tāpat varētu, lai tie kandidāti, par kuriem nebalso, netīktu pieskaitīti nevīenai partijai un viņi netīktu pielaīsti darbam pašvaldībā.

Par ko šajās vēlēšanās balsošu pati, vēl īsti nezīnu, jo politikai nesekoju pārāk aktīvi. Tomēr uzskatu un aīcinu īkvīenu doties balsot pat tad, ja sākumā domā, ka nezīna, par ko atdot savu balsi. Laīks ir, īzvērtējiet katra kandidāta īepriekšējo gadu vīekumu un dodieties balsot, jo tikai tā jūs varat kaut ko mainīt!

VERONIKA, 24 gadi

– Deputātu kandidātu sarakstus esmu pārskatījis, bet vēl plānoju tos detalīzētāk īzpētīt pīrms vēlēšanām, lai zīnātu, kam līkt plusus un ko svītrot. Uz pašvaldību vēlēšanām balsot došos trešo reīzi. Trīs reīzes esmu balsojis arī Saeīmas un reīzi – Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Topošajam novada domes priekšsēdētājam jābūt pragmatīskam, atbīldīgam un *caurspīdīgam* – jāsola īzpīldāmas līetas un regulāri jāatskaitās par padarīto. Diemžēl realitātē tas bīeži nenotīek.

Pozīitīvi, ka jaunieši īesaistās politikā, ir enerģīski un bagāti ar jaunām īdejām, bet deputāta amatam, manuprāt, vajadzīga pieredze. Es parasti nebalsoju par kandidātiem, kas jaunāki par 25 gadiem, taču priecājos, ja viņi strādā pašvaldībā un krāj pieredzi. Ja vadītājs bījis vīeksmīgs, tad jā – īepriekšējā pieredze ir vērtīga un topošais novada vadītājs varētu būt cilvēks, kurš jau kādreīz ir īeņēmis šo amatu.

Doties balsot ir svarīgi, jo mēs nodokļos maksājam līelu naudu, tāpēc jāīzvēlas cilvēki, kas spēj gudri, godīgi un tālredzīgi pārvaldīt šo naudu. Resursu vīenmēr ir mazāk nekā vajadzību – jāīzvēlas tie deputāti, kuru prioritātes sakrīt ar tavējām.

Esošā vēlēšanu sistēma, lasot partiju programmas, ļauj saprast kandidātu politīsko vīrzīenu. Tāpat ir īespēja katram vēlētājam īzvēlēties konkrētus kandidātus, līekot plusus sarakstā. Tāpēc uzskatu, ka esošā vēlēšanu sītēma ir pietīekami ērta.

Par ko šajās vēlēšanās atdošu savu balsi, jā, ir jau daži vārianti padomā. Galīgo īzvēli īzdarišu pīrms vēlēšanām. Pīeturos pie īzslēgšanas pīncīpa – vīspīrms noņemu tos, par kuriem noteīkti nebalsoītu, tad īzvērtēju atlīkušos.

Mans novēlējums īkvīenam vēlētājam, – īzvēlieties kandidātu, kuram tīcat un kurš sola reālas, īzpīldāmas līetas, nevis ceļ gaisa pilis!

RAIMONDS, 28 gadi

– Deputātu kandidātu sarakstus tikai nesē sāku skatīties, jo domāju, ka īzvēlēties nebūs grūti. Tomēr, jo tuvāk nāk vēlēšanu dīena, jo vairāk saprotu, ka nezīnu, par ko balsot. Uz vīsa veīda vēlēšanām dodos kopš laīka, kad to atļāva līkums, sasnīedzot pīlīngadību. Tomēr ar katru reīzi īzdarīt īzvēli kļūst arvīen grūtāk, jo saprotu, ka īevēlēts tīks cilvēks, kurš būs mūsu pīlsētas “seja” un no kura būs atkarīgs, kā tīks pārvaldīta nodokļu maksātāju naudas plūsma un vai pīlsēta vīrzīsīes uz īzaugsmi.

Topošajam novada domes priekšsēdētājam, manuprāt, jābūt cilvēkam līderim, kurš prot deleģēt uzdevumus un kontrolēt to īzpīldi. Viņam jāprot uzņemties atbīldība par sev uztīcētajiem pīenākumiem, kā arī jāseko līdzi, lai vīetnīeki un citas amatpersonas īzpīlda uzdots. Nevīena līeta, kas skar novada īedzīvotājus, nedrīkst būt par “mazu” vai “sīku”, lai to īneīvērotu vai nepīevērstu uzmanību. Domes darbā nedrīkst būt vīenpersonīsku lēmumu un tādu darbīnīeku, kuri pārkāpj līikumus. Diemžēl pēdējos gados nācās pīeredzēt kā vīenu, tā oītru, bet lēmumu pīeņēmējiem par to nekas nebīja.

Uzskatu, ka jauniešīem, protams, jāīesaistās politikā, jo vīņu īdejas bīeži vīen vērts uzklāusīt. Tās ir aktuālas un vīrzītas un pīlsētas īzaugsmi. Jaunieši līdz 25 gadiem, manuprāt, varētu būt deputātu palīgi, kuri krāj pieredzi, bet kuru domas un īeteīkumus ņem vērā.

Nedomāju, ka nākamajam priekšsēdētājam būtu jābūt cilvēkam, kurš kādreīz jau ir īeņēmis šo amatu, jo vīņam savulaīk tīka dota īespēja sevi pīerādīt. Kā tas ir vīecīes, zīna īkvīens īedzīvotājs. Jaunajam priekšsēdētājam, īespējams, vajadzētu būt cilvēkam, kurš saprot, kas ir uzņēmējdarbība, kurš prot radīt darbavīetas novada ļaudīm, kurš rūpējas par cilvēkiem un vīdi sev apkārt īk dīenu, nevis domā tīkai par sevi un savu labklājību. Tīeši tāpēc es labprāt balsoītu par konkrētiem cilvēkiem, nevis partijām, jo esošo partiju vadībā pārsvārā ir tie, kuriem jau sen bīja īespēja sevi pīerādīt. Bet, tā kā šādas īespējas pagaidām nav, arī lēmumu vēl neesmu pīeņēmusi. Bet to noteīkti īzdarišu un balsot īešu, jo dzīvoju Balvos un vadībā vēlos redzēt nevis runātāju, bet darītāju! Aīcinu īkvīenu īzdarīt savu īzvēli un vēlēšanu dīenā nepalīkt mājās!

KRISTĪNE, 47 gadi

Jauno vēlēšanu zīmju aizpildīšanas instrukcija

Šķītīs nepīeņēmams. Jauno vēlēšanu zīmju aizpīldīšanas īnstrukcija būs pīeejama katrā vēlēšanu īecīrknī, katrā vēlēšanu nodalījumā. Šāda vēlēšanu zīmes modeļa maīņa nepīecīešama, lai nodrošinātu automātīsku balsu skaitīšanu turpmākajās vēlēšanās, kā arī tautas nobalsošanās. Respektīvi, vīenāda veīda balsošanas zīmes tīks īzmantotas gan 7.jūnīja pašvaldību vēlēšanās, gan 2026.gada Saeīmas vēlēšanās, gan arī Eiropas Parlamenta vēlēšanās, kas notīks 2029.gadā.

Sākot ar 2025.gada pašvaldību vēlēšanām, tīks īvīestas jaunas vēlēšanu zīmes. Tīks maīnīts vēlēšanu zīmju vīzuālās īzskats, kā arī aizpīldīšanas nosacījumi. Galvenās īzmaīņas skars tos vēlētājus, kuri vēlēšies kādu no kandidātiem īpaši īzcelt vai arī pret kādu no kandidātiem īzvēlētājā sarakstā paust negatīvu attīeksmi. Līdz šīm bīja pīerasts, ka kandidātus, kurus konkrētais balsoītājs īpaši atbalsta, varēja atzīmēt ar “+” zīmi, bet nevēlamos – vīenkārši īzsvītrot. **Atbīlstoši jaunajam vēlēšanu zīmes modelī, līdzās katra kandidāta vārdam būs dīvi dažādu krāsū laucīņi, un vēlētājs varēs aīzkrāsot vīenu – zaļi krāsoto laucīņu, ja īpaši atbalstīs kādu kandidātu, vai arī aīzkrāsot oītru – sarkani krāsoto laucīņu, ja konkrētais kandidāts**

Pasmejies par sevi pats!

“Polītīķis ir cilvēks, kurš solās tev uzbūvēt tīltu, kaut arī tuvumā nav nevīenas upes.”
/Gregorījs Deīvids Robertss, “Šantarāms”/
* * * * *

Uz Saeīmas kāpnēm pakļup dāma. Garām īet apaļvaidzīs deputāts, kas vīņai palīdz pīecelties.
– Aī, paldīes, deputāta kungs! Kā es varētu jums atmaksāt par pūlēm?
– Nākamajās vēlēšanās balsoījet par manu partiju!
– Es taču sasītu ceļgalu, nevis galvu!
* * * * *

Kāpēc, labi zīnot, īk bezgala dzīji latvīešu tauta nīcina un neīeredz savu valdību un polītīkus, arī vīslīelākie krītīzētāji pīe pīrmās īzdevības tomēr cenšas īelīst partijās un sīltos krēslos ar līelām algām?
* * * * *

– Es aīzvīen esmu šokā, ka mana nākotne atkarīga no manis pašā. Varēja taču kādu atbīldīgāku cilvēku īzvēlēties...
* * * * *

Mūsu valdība ir kā mana sīeva! Nekad nepateīks: “Pīedod, dārgais, es kļūdījos.”
* * * * *

Pasaulē vēl ir ļoti daudz grābēkļu, uz kuriem cilvēka kāja nav uzklāpusi.
* * * * *

Es ļoti vēlos īemācīties atzīt savas kļūdas. Bet man to nav.

Sagatavoja S.Gugāne

“Mammu, cik jauki zirdziņi!”

Edgars Gabranovs

Ar baznīcas zvanu skaņām, iespēju paraudzīties uz Balviem no putna lidojuma, andelēšanos krāmu tirdziņā, bērnu un jauniešu koncertu, Muzeju nakts aktivitātēm un, protams, neparasto un aizraujošo Vislatvijas zirgu parādi balveniešu un pilsētas viesu atmiņās paliks aizvadītā sestdiena.

Zirgu parādes komentētāja, rikšotāju sporta tiesnese Latvijā INESE RUSKULE ir pārliecināta, ka pasākums izdevās godam. Kā nu ne, ja Balvu ielās devās karalisks četrjūgs, elegants divjūgs, dažādu veidu vienjūgi, kā arī jātnieki, tērpušies izsmalcinātos kostimos. “Vairāk pārstāvu rikšotāju sportu. Pati šādu pasākumu apmeklēju pirmo reizi un jāsecina, ka bija daudz nezināmā. Ir, kur censties un mācīties gan man, gan organizatoriem. Tiesa, iespaidi ir paši labākie! Tas ir vērienīgs pasākums, kas atšķiras no sacensībām, kad viss ir vienkopus. Brauciens cauri pilsētai ir liels izaicinājums un pārbaudījums, jo zirdziņus var sabaidīt gan dzīvnieki, gan cilvēki, gan automašīnas. Zirgu parādes tradīcija Balvos, manuprāt, noteikti jāturpina, turklāt uzskatu, ka šādām aktivitātēm jānotiek arī Zemgalē, Vidzemē un Kurzemē. Tādā veidā mēs iepazīstam zirgu īpašniekus. Zirgi bija dažādi – tie nebija tikai konkūra vai braucamie zirgi. Skatītājiem bija iespēja paraudzīties, ko mēs Latvijā darām ar zirgiem un kādi tie ir. 22.jūnijā, ja laika apstākļi būs labvēlīgi, aicinu uz Ludzas novada Pušmucovas pagastu, kur notiks zirgu rikšotāju sacensības. Jāpiebilst, ka tur startēs arī jūspuses sportisti.”

Par to, ka Balvos bija apskatāmi dažādu šķirņu zirgi, priecājas arī Latvijas Šķirnes zirgu audzētāju asociācijas valdes priekšsēdētāja AIJA LUSE: “Zirgu īpašniekiem bija iespēja padziļoties ar ikdienas smagā darba rezultātiem. Zirgs pēc dabas ir tramīgs dzīvnieks, tāpēc vienmēr domā, kā paglābties un paslēpties no plēsoņām. Parādei dzīvnieks ir jāradina. Protams, jebkurš troksnis zirgu var sabiedēt, tomēr viss izdevās. Mīliet lieliskos, gudros dzīvniekus – zirgus!” Tāpat viņa atgādināja, ka agrāk zirdziņus izmantoja saimniecībās kā palīgus dažādu darbu veikšanai, uzsverot, ka laiki mainās un maināmie arī mēs: “Šobrīd zirga loma sabiedrībā ir kā draugs, partneris un sporta biedrs.”

Jāpiebilst, ka visneviltotāko sajūsmu par iespēju redzēt zirdziņus pauda bērni. Par to vēstīja viņu saucieni un komentāri, proti: “Mammu, cik jauki zirdziņi!”

Zirgu parādē Balvos. To vadīja Andrejs Klitončiks un Sintija Klimoviča ar Amerikas rikšotāju šķirnes zirgu Mariarti no zirgu sētas “Sudraba pakavi”. Viņu lepnums ir vaislas ērzelis Sidrabs, kura pēcnācēji atrodami visās Baltijas valstīs, kā arī Zviedrijā un Somijā.

Parādē dodas gādīga kumeļmamma Sakura. Rudīte Zelča ar palīgiem Intaru un Saniju pārstāv zirgu sētu “Zirgi Aizpurvē”, kas atrodas Medņevas pagastā. Šobrīd saimniecībā ir 9 dažādu šķirņu zirgi.

Divjūgs. Abi zirgi – Mokka (saimniece Anita Tašiņa) un Sezams (saimniece Agnese Feldmane) – ir izcili jaunie aktieri. Viņi ir filmējušies filmā “SISI” un šobrīd aktīvi filmējas jaunā filmā, kur sava loma ir arī Zigmundam Tašiņam.

Lai dzīvo karalis! Četrjūgā gāja radinieki: mātes ar abiem bērniem. Zirgu sēta “Klajumi”, kur mīt zirgi un lauku romantika, saimnieko Krāslavas novada Kaplavas pagastā. Karaļa lomā iejutās Viktors Pilščikovs.

Iveta Bleive ar palīgu Ikaru. Iveta lauku sētā “Sidraba pakavi” pirms trīs gadiem iegādājās ķēvi Epifāniju. Kā kompanjons un draugs pievienojās ponijs Bricis un Latvijas sporta šķirnes ķēve Madam Arietta.

P.S. Ieskatu pārējās 17.maija aktivitātēs Balvos lasiet 23.maijā laikrakstā “Vaduguns”.

* Turpinājums 7.lpp.

*Sākums 6.lpp.

Startē arī sacensībās. Agrita Prole ar Amerikas rikšotāju pārstāv zirgu sētu “Jaunbērziņi”, kas atrodas Bērpils pagasta Tabakovā. Šogad augustā viņa startēs Latvijas Jātnieku federācijas sacensībās pajūgu braukšanā.

Mazākais un ašākais. Skatītāju simpātijas izpelnījās saimniecības “Vītoliņi” saimnieks Viktors Sobols ar poniju Patriku.

Izvizina mūsējos. Pajūgos brauca arī mūspuses cilvēki. Foto – Balvu novada Jauniešu domes prezidente Eliza Pužule.

Kopā ar vecmammu. Desmitgadīgais Deniss Zušs parādē devās kopā ar vecmammu levu Košķinu. ZS “Mežaines” nodarbojas ar jaukto lopkopību, tostarp saimniecībā ir 9 zirgi.

Isumā

Sācies eksāmenu laiks

Aija Socka

Izglītības iestādēs 9.klašu skolēni aizvadītajā nedēļā kārtoja eksāmenu latviešu valodā.

Runas daļā – dažādas tēmas

Stacijas pamatskolas latviešu valodas un literatūras skolotāja AINA ZELČA atzīst, ka izglītojamie nebija satraukušies, jo pirms tam daudz strādāja: “Piemēram, lielu uzmanību veltījām runu sagatavošanai, lai tās būtu atbilstošas visiem kritērijiem. Skolēniem šķita, ka rakstu daļa nebija sarežģīta, grūtāks bijis iepriekšējā gada darbs, ko pildīja, gatavojoties eksāmenam.” Kā būs jauniešiem veicies ar rakstu un runas daļu eksāmenā, uzzināsim tikai vasaras vidū. Skolotāja A.Zelča, līdzīgi kā citi eksāmenu priekšmetu pedagogi, pārliecināta, ka pārbaudes darbu rezultātu gaidīšana ir pārāk ilga, bet tāda ir realitāte. Taujāta, par ko skolēni runāja mutvārdu daļā, A.Zelča atklāja, ka bijušas dažādas tēmas, piemēram, par aizraušanos ar dejām, kā aizraušanās ar mūsdienu un tautas dejām ir palīdzējušas attīstīties kā personībai. “Bija runa par sasniegumiem un ceļu uz dziesmu; par to, kā jūtas pasaulē (puisis ir bārenis, dzīvo kopā ar brāli, kurš skaudri un patiesi izstāstīja savas emocijas, kā viņam šī dzīve bez vecākiem ir piespiedusi kļūt par pavāru mājās un ir arī sapnis apgūt pavāra profesiju). Cits stāstīja par ceļojumu, bija savācis daudz faktu par valsti, ko apmeklējis, dalījās ar savām emocijām, ko piedzīvojis, apmeklējot izvēlēto valsti un piedaloties orientēšanās sacensībās. Viena jauniene atklāja, ka sapņo kļūt par medmāsu, stāstīja, kā šo ceļu redz tālāk, otra meitene stāstīja par to, kā savā spītīgajā pusaudzes vecumā salauza sapni

kļūt par mākslinieci un kā no šī skatpunkta viņa uz to raugās. Cits dalījās pieredzē par aizraušanos ar karatē, kā tā var palīdzēt nākotnes profesijas izvēlē, jo nākotnē vēlas kļūt par ugunsdzēsēju,” pastāstīja skolotāja. Jaunieši eksāmena runas daļā, kā ierasts, lielākoties izvēlas tēmas, kas saistītas ar viņu interesēm un hobijiem.

Svarīgi gūt labu rezultātu

KEITA ZAHARĀNE no Balvu Valsts ģimnāzijas atklāj, ka pirmais uzrakstītais eksāmens nebija pārāk grūts: “Latviešu valodas eksāmenam biju labi sagatavojusies – atkārtāju pareizrakstības likumus un interpunkciju. Eksāmena uzdevumi nešķita pārāk sarežģīti, jo tie bija līdzīgi jau iepriekš pildītajiem, gatavojoties eksāmenam. Eksāmena darbā izpildīju visus uzdevumus un diezgan ātri pabeidzu darbu, un atlika laiks, lai vēlreiz pārbaudītu uzrakstīto. Viegļāka šķita rakstu daļa eksāmenam, jo mutvārdu daļā ir vairāk uztraukuma. Mutiskajā daļā izvēlējos tēmu par skolēnu attieksmi pret mācībām. Rakstiskās daļas pārspriedumā izvēlējos tēmu, kas bija citāts “Cilvēks ar labu grāmatu rokās nekad nebūs vientuļš”. Šim citātam pilnībā piekritu.” Nākamais eksāmens 9.klasei būs angļu valodā, par ko Keita nemaz neuztraucas. Angļu valoda ir viņas un vairāku citu jauniešu stiprā puse, kur lielu ieguldījumu devuši arī skolotāji. Uzrakstīt eksāmenu darbus pēc iespējas labāk Keitai ir ļoti svarīgi, jo tas dos lielākas iespējas turpināt mācības izvēlētajā skolā.

ANETE DZENE no Tilžas pamatskolas pēc eksāmena atzīst, ka priekšā vēl ir divi eksāmeni – angļu valodā un matemātikā: “Tagad, kad esmu norunājusi runas daļu latviešu valodā,

esmu mazāk nervoza. Par latviešu valodas runu uztraucos visvairāk no visiem pārbaudījumiem, jo ir jārunā pārliecināti un droši, iekļaujoties laikā. Mutiskajā daļā stāstīju par savu pieredzi mūzikas skolā un arī vispārīgi par mūziku. Rakstu daļā vispār nebiju uztraucusies, bija tāda sajūta, ka pildu parastu darba lapu, kā skolas ikdienā.” Uzdevumi Anetei šķita salīdzinoši viegli, un nebija tāda, ko viņa neizpildīja. Jaunietai lielākas grūtības sagādāja teikumu pārveidošana un arī veidošana, jo, kad sāka apgūt šīs tēmas, bija jāmācās attālināti. “Kopumā nebija tik traki, kā biju iedomājusies. Ceru, ka vērtējumi eksāmenos būs labi, lai pašai būtu lepnums, pabeidzot 9.klasi,” atzīst Anete. Protams, viņa gatavojas arī nākamajiem eksāmeniem – mācās, apmeklē konsultācijas.

TĪNA LEONE no Eglaines pamatskolas, kad pirmais eksāmens ir aiz muguras, atzīst, ka bija sagatavojusies tam diezgan labi: “Lielākais uztraukums bija runas daļā, jo baidījos sajaukt un aizmirst, ko vēlos pateikt. Savukārt rakstiskajos uzdevumos jutos mazliet nepārliecināta, vai viss ir uzrakstīts pareizi. Tomēr eksāmens nelikās pārlietu sarežģīts, uzdevumi bija saprotami un izpildāmi, un man izdevās izpildīt visus. Nedaudz vairāk nācās pastrādāt ar pārspriedumu, jo tēmas, manuprāt, nebija vienkāršas, bija jāiegulda vairāk laika, lai savas domas noformulētu skaidri un pārliecinoši. Taču arī ar to tiku galā. Tagad gatavojos nākamajiem eksāmeniem – cenšos regulāri mācīties un atkārtot iepriekš apgūto.” Tinai ir svarīgi, kādi būs vērtējumi eksāmenos, jo tie ietekmēs gan tālāko izglītības ceļu, gan arī pašsajūtu par ieguldīto darbu: “Vēlos pierādīt sev, ka spēju sasniegt labus rezultātus, ja vien cenšos.”

Ugunsdzēsībai Latvijā – 160

Pasniedz apbalvojumus

Atzīmējot Ugunsdzēsēju un glābēju dienu un Ugunsdzēsības Latvijā 160.gadadienu, kā arī godinot ieguldījumu Latvijas un tās iedzīvotāju drošības stiprināšanā, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta (VUGD) Latgales reģiona pārvaldes amatpersonām 14.maijā Daugavpils valstspilsētas pašvaldības iestādē “Vienības nams” un 16.maijā kultūras pilī “Ziemeļblāzma” Rīgā pasniedza apbalvojumus.

Tos saņēma arī mūspuses ugunsdzēsēji glābēji:

- ♦ Par priekšzīmīgu dienesta (darba) uzdevumu izpildi, nozīmīgu ieguldījumu VUGD noteikto uzdevumu izpildē un sakarā ar Latvijas Ugunsdzēsības 160.gadadienu, ar VUGD III pakāpes apbalvojuma zīmi “Par priekšzīmīgu dienestu” apbalvoja Viļakas posteņa vada komandiera vietnieku virsseržantu **ELVI LOGINU**;
- ♦ Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Pateicību izteica Balvu daļas ugunsdzēsējam glābējam (autovadītājam) kaprālim **OĻEGAM HARKOVAM**;
- ♦ Par priekšzīmīgu dienestu un sakarā ar Latvijas Ugunsdzēsības 160.gadadienu VUGD Latgales reģiona pārvaldes Pateicību izteica Viļakas posteņa ugunsdzēsējam glābējam (autovadītājam) kaprālim **KRISTIĀNAM BABĀNAM** un Balvu daļas vada komandiera vietniekam kaprālim **ELVIJAM BURKAM**;

- ♦ Par nozīmīgu ieguldījumu VUGD stratēģisko mērķu un uzdevumu īstenošanā, attīstības un prestiža veicināšanā, kā arī par teicamiem dienesta pienākumu (darba) izpildes rezultātiem un sakarā ar Latvijas Ugunsdzēsības 160.gadadienu ar VUGD apbalvojumu “Jubilejas goda zīme “Latvijas Ugunsdzēsībai – 160”” apbalvoja Viļakas posteņa vada komandiera vietnieku virsniekvietnieku **GUNTI ALEKSĀNU**, Viļakas posteņa ugunsdzēsēju glābēju (autovadītāju) seržantu **DAINI BABĀNU**, Balvu daļas vada komandieri virsleitnantu **ANDRI CEPLĪTI**, Balvu daļas vada komandieri virsleitnantu **JĀNI JAUNDŽEIKARU**, Viļakas posteņa vada komandiera vietnieku virsniekvietnieku **INGU KOKOREVIČU**, Balvu daļas vada komandiera vietnieku virsniekvietnieku **RITVARU KOMAROVSKI**, Balvu daļas ugunsdzēsēju glābēju kaprāli **ALEKSANDRU KOŠĻEVU**, Balvu daļas vada komandiera vietnieku virsniekvietnieku **MĀRI KUŠNERU**, Balvu daļas vada komandiera vietnieku seržantu **EDVĪNU PUŠPURU**, Viļakas posteņa ugunsdzēsēju glābēju (autovadītāju) virsseržantu **JURI ROMANOVSKI**, Balvu daļas ugunsdzēsēju glābēju kaprāli **IMANTU TRUPOVNIIEKU** un Viļakas posteņa vada komandiera vietnieku virsniekvietnieku **ANDRI UBAGU**.

Jāpiebilst, ka svinīgā pasākuma laikā astoņi ugunsdzēsēji glābēji, kuri nesen uzsākuši dienestu VUGD, deva zvērestu pašizliedzīgi kalpot Latvijas valstij. “VUGD ar lepnumu un gandarījumu sveic visus apbalvotos. Paldies par jūsu darbu!” pateicas VUGD kolektīvs.

Lasītāji jautā

“Vai sabiedriskās tualetes domātas iedzīvotājiem?”

Balvu pilsētā jau vairākus gadus darbojas divas jaunuzbūvētas sabiedriskās tualetes – Lāča dārzā un pie skvēra.

Ciet vai vaļā, – lemj pēc situācijas

Ja reiz tās ir sabiedriskās tualetes, pašsaprotami, ka tām jābūt pieejamām gan pilsētas iedzīvotājiem, gan arī viesiem. Tomēr, kā pastāstīja kāds balvenietis, vēloties apmeklēt tualetes, abas bija aizslēgtas. Tas gan bija ziemas mēnešos, bet vīrietis vēlas noskaidrot, proti, kā tad ar šīm tualetēm ir, – tās patiešām domātas iedzīvotājiem vai arī uzbūvētas tikai skaistumam?

Jāpiebilst, ka šis jautājums aktualizējies ne pirmo reizi. Lai vai kā, pagājušajā piektdienā, dodoties nelielā izlūkgājienā, laikraksta “Vaduguns” žurnālists pārliecinājās, ka tās ir atvērtas. Tikmēr Balvu pilsētas pārvaldes vadītājs ARTŪRS LUKSTS pastāstīja, ka to, kad tualetes ir slēgtas vai atvērtas, tiek izlemts, izvērtējot situāciju. “Tualeti Lāča dārzā ziemā, kad ir liels sals, patiešām slēdzam ciet. Tas tādēļ, jo gada aukstajos mēnešos tur mēdz iemitināties cilvēki ar apšaubāmu reputāciju, kuri tualetes izmanto bezmaz vai dzīvošanai. Lāča dārzā ir arī mazāka iedzīvotāju kustība. Tikmēr tualete pie skvēra ir atvērta, izņemot nakts stundās. Savukārt gada siltajos mēnešos abas tualetes ir atvērtas. Tā tas ir arī šobrīd, neskatoties uz to, ka joprojām ir cilvēki, kuri tās mēdz izmantot neparedzētiem mērķiem,” skaidro A.Luksts.

Izmantojiet saudzīgi un aiz sevis atstājiert kārtību!

Balvu pilsētas pārvaldes vadītājs piebilst, ka tehniskie darbinieki abas sabiedriskās tualetes regulāri uztur tīrībā un kārtībā. Tā patiešām arī ir, jo, pagājušajā piektdienā, ielūkojoties tualesu iekšienē, netīrība netika manīta. Atšķirība ir tikai tualesu nolietojumā, kas ir lielāka tai, kura atrodas pie skvēra. “Diemžēl arī regulāra tualesu tīrīšana ne vienmēr dod savu efektu, jo neilgi pēc to sakopšanas tās mēdz apmeklēt jau minētie cilvēki ar apšaubāmu reputāciju, un tualetēs atkal ir netīrība. Sakarā ar to esam arī saņēmuši zvanus no iedzīvotājiem, kuri sūdzējušies, ka tualetes ir nesakoptas. Tomēr vēlos atkārtoti uzsvērt, ka iemesls tam ir tikai un vienīgi tas, ka tualetes durvis mēdz vērt vaļā cilvēki, kuriem savu dabisko vajadzību apmierināšana ne vienmēr ir vienīgais tualetes apmeklējuma mērķis. Tualesu tīrībai sekojam līdzī un to, protams, darīsim arī turpmāk. Sabiedriskās tualetes nav arī uzstādītas un uzbūvētas pašvaldībai, bet gan pilsētas iedzīvotājiem un viesiem. Tādēļ ar laikraksta “Vaduguns” starpniecību vēlos iedzīvotājus aicināt tualetes izmantot saudzīgi, bet aiz sevis atstāt kārtību – tāpat, kā jebkurā citā publiskā vietā,” uzsver A.Luksts.

Foto - A.Ločmelis

Uzdarbojas mākslinieki. Attēlā redzama sabiedriskā tualete Lāča dārzā. Kādēļ tā jābojā ar dažādiem ķēpājumiem, nav saprotams. Balvu pilsētas pārvaldes vadītājs Artūrs Luksts arī atgādina, ka bez sabiedriskajām tualetēm Lāča dārzā un pie skvēra ir arī pārvietojamās tualetes: “Tās pieejamas jebkurā laikā, netiek slēgtas ciet un ir apkoptas. Izņēmums ir tikai gada aukstie mēneši, kad šīs tualetes tiek aizvestas prom, lai tās atkal uzstādītu pavasarī.”

Nepalaid garām!

Laiks gatavoties “Prieka tūrei”!

31.maijā Balvu novadā notiks tradicionālās autoorientēšanās sacensības “Prieka tūre”!

Piedalīties aicinātas komandas no visas Latvijas un arī kaimiņvalstīm, kuru sastāvā var būt tikai sievietes (vismaz divas dalībnieces). Līdzī jāņem telefons ar interneta pieslēgumu. Komandas vērtēs pēc to noformējuma un uzdevumos iegūtajiem punktiem. Pieteikties

sacensībām var elektroniski līdz 25.maijam, rakstot uz e-pasta adresi: sportacentrs@balvi.lv. Savukārt sacensību dienā reģistrācija notiks no pulksten 9.30 līdz 10.30 stāvlaukumā pie Balvu Kultūras un atpūtas centra (Brīvības ielā 61). Pieteikumā jānorāda komandas nosaukums, pašvaldība, dalībnieču vārds un uzvārds, tālruņa numurs un e-pasta adrese. Dalības maksa – 10 eiro no katras sacensību dalībnieces. Starts – pulksten 11!

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Atgriežoties pie publicētā

Kalpaka vidusskolas Balvos nebūs

Šī gada sākumā Ministru kabinets apstiprināja rīcības plānu Latvijas austrumu pierobežas ekonomiskās izaugsmes un drošības stiprināšanai. Starp plānotajiem pasākumiem bija arī vidusskolas ar militāru ievirzi veidošana pēc pulkveža Oskara Kalpaka profesionālās vidusskolas parauga, kas atrodas Kandavā. “Vai arī Balvos būs šāda skola?” šāds jautājums tika uzdots šogad 18.februārī, kad Balvu Profesionālajā un vispārizglītojošajā vidusskolā tikās Balvu novada pašvaldības un Aizsardzības ministrijas pārstāvji.

Nodibināt izglītības iestādi austrumu reģionā – izaicinājums

Balvi bija viens no pieturas punktiem, ko apmeklēja Aizsardzības ministrijas pārstāvji, galīgo lēmumu solot pieņemt pēc citu Latgales pierobežas reģiona skolu apsekošanas. Tikmēr Aizsardzības ministrijas projekta vadītājs pulkvedis Vilis Bauska tikšanās laikā ar Balvu novada pašvaldības pārstāvjiem atzina, ka nodibināt šādu skolu austrumu reģionā ir izaicinājums, taču ministrija gatava to darīt. Vienlaikus, pulkveža ieskatā, viena no trīs kritiskajām lietām, kas varētu radīt problēmas, ir ēdināšana. Proti, atšķirībā no visām pārējām skolām, kas darbojas Latvijā, šajā gadījumā izglītojamajiem jānodrošina četras ēdienreizes – brokastis, pusdienas, launags un arī vakariņas. Tas nozīmē, ka nepieciešama virtuve, kas darba dienās nodrošina visas ēdienreizes. Nākamā problēma ir dienesta viesnīca. “Proti, jāreķinās, ka minimālais izglītojamo skaits būs simts, ar iespējamo izaugsmi līdz pat 200. Savukārt trešā problēma, kuras dēļ daudzas skolas nevar pretendēt uz skolu ar militāro novirzienu, ir apvidus pieejamība. Šajā gadījumā ar vārdu ‘apvidus’ domāts lauks, zeme, kas pieder pašvaldībai vai ‘Latvijas valsts mežiem’, kur jaunkadeti var veikt taktisko apmācību. Apvidum jābūt gājiena attālumā, lai gadījumā, ja, piemēram, pirmā stunda ir matemātika, bet otrā – taktika, var paņemt visu nepieciešamo un doties uz taktiku,” darīja zināmu pulkvedis.

Skola Maltā – atbilstošāka

Balvu novada pašvaldības pārstāvji apliecināja gatavību no savas puses ieguldīties un darīt visu, lai šāda skola Balvos būtu. “Mums šķiet un arī no Aizsardzības ministrijas pārstāvju puses sadzirdējām, ka Balvu piedāvājums šajā brīdī ir vislabākais. Šobrīd lielākais minuss, par ko kopīgi jārunā ar Aizsardzības ministriju, ir tas, ka jānodrošina papildus kopmītnes, kas ir nepietiekamā apjomā. Ja turpināsim dialogu ar Aizsardzības ministriju, pastāv liela iespējamība tikt sadzirdētiem, līdz ar to divas izglītības iestādes varētu atrasties vienās telpās, kas pat mazinātu izdevumus,” tolaik norādīja Balvu novada pašvaldībā.

Tomēr vidusskolas ar militāru ievirzi Balvos diemžēl nebūs. Pagājušajā ceturtdienā Aizsardzības ministrijas Militāri publisko attiecību departaments informēja, ka, lai stiprinātu jauniešu patriotisko audzināšanu un militārās izglītības

Balvu Profesionālā un vispārizglītojošā vidusskola!

Foto - no personīgā arhīva

iespējas nodrošinātu arī jauniešiem Latgalē, tā tiks veidota Rēzeknes novada Maltā. Kādēļ tā? “Aizsardzības ministrija veica Latgales reģiona skolu izvērtēšanu atbilstoši skolas vajadzībām un kritērijiem. Izpētes laikā savu infrastruktūru izvērtēšanai pieteica arī pašvaldības. Pamatojoties uz iegūto informāciju, par atbilstošāko tika atzīta Rēzeknes novada Maltas vidusskola,” pastāstīja ministrijā.

Jaunajā skolā, kurai plānots piešķirt ģenerāļa Pēterā Radziņa vārdu, vispārizglītojošo priekšmetu studijas tiks apvienotas ar militāro prasmju un vērtību apguvi, ļaujot skolēniem attīstīt līdera dotības, atbildības sajūtu un fiziskās prasmes. Tāpat plānots, ka pirmajā mācību gadā tiks uzņemti līdz 30 audzēkņiem. Mācību laikā audzēkņi būs nodrošināti ar stipendiju, apmaksātu dienesta viesnīcu, ēdināšanu četras reizes dienā un nepieciešamo materiālo nodrošinājumu (formas tērpu, ekipējumu un citām nepieciešamajām lietām). Skolas absolventiem tiks ieskaitīts Latvijas Nacionālās aizsardzības akadēmijas kadetu kandidātu posms un Valsts aizsardzības dienests.

Jāpiebilst, ka Aizsardzības ministrija par jaunās skolas izveidi gatavos informatīvo ziņojumu izskatīšanai Ministru kabinetā. Pēc tā apstiprināšanas tiks iecelts skolas direktors, kura uzdevums būs veidot komandu mācību iestādes reģistrācijai un skolas mācību programmas izveidei. Jaunas skolas izveide iekļauta arī šogad apstiprinātajā rīcības plānā Latvijas austrumu pierobežas ekonomiskajai izaugsmei un drošības stiprināšanai 2025. - 2027.gadam.

No Balvu novada pašvaldības

Pēc Aizsardzības ministrijas lēmuma, ka vidusskola ar militāru ievirzi pēc pulkveža Oskara Kalpaka profesionālās vidusskolas parauga tiks veidota Rēzeknes novada Maltā, laikraksts “Vaduguns” atkārtoti sazinājās ar Balvu novada pašvaldību. Tajā atkārtoti uzsvēra, ka no pašvaldības puses tika izdarīts viss iespējamais, lai šāda skola būtu Balvos. “Balvu Profesionālajā un vispārizglītojošajā vidusskolā ir ļoti laba un piemērota infrastruktūra. Tomēr ir zināmi iemesli, kādēļ par šīs skolas atrašanās vietu nav izvēlēti Balvi. Pirmkārt, pats lielākais izaicinājums ir, ka skola atrastos pārāk tuvu austrumu robežai un kara gadījumā tā būtu tiešā artilērijas šāvienu attālumā no Krievijas robežas. Arī Ukrainas karš pierādījis, ka agresorvalsts Krievija raidījusi raķetes uz mācību iestādēm, kā rezultātā tikuši nogalināti daudzi cilvēki. Otrkārt, Balvu Profesionālās un vispārizglītojošās vidusskolas apkārtnē atrodas vairākas daudzdzīvokļu mājas. Tas nozīmē, ka apdraudēti būtu arī civiliedzīvotāji, kā arī aktuāls jautājums, vai viņi vispār vēlētos dzīvot blakus militāram objektam. Tādēļ, ņemot vērā, ka pieņemts lēmums šo skolu atvērt citviet, šobrīd komunicējam ar SIA “Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība” vadību un Veselības ministriju, ka vēlamies un esam gatavi uz slimnīcas bāzes sagatavot militāros medikus. Šis jautājums ir procesā,” informēja pašvaldībā.

Informē robežsardze

Aiztur cigarešu kontrabandistus

15.maijā Balvu novada Kubulu pagastā robežsargi par tabakas izstrādājumu nelikumīgu pārvietošanu aizturēja divus Latvijas pilsoņus, kā rezultātā sadarbībā ar Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes amatpersonām izņēma 20 000 kontrabandas cigarešu.

Pārbaudot informāciju par tabakas izstrādājumu nelikumīgu pārvietošanu, Kubulu pagastā tika apturēta “Volvo S80” markas automašīna, kurā atradās divi Latvijas pilsoņi. Automašīnas pārbaudes laikā salonā uz aizmugurējiem sēdekļiem robežsargi konstatēja divas kartona kastes. Veicot to apskati, robežsargi konstatēja, ka kastēs atrodas 20 000 cigarešu “Marlboro” bez akcizes markām. Robežsargi informāciju nodeva Valsts policijas amatpersonām, kas ieradās notikuma vietā un veica turpmākās procesuālās darbības. Tāpat konstatēts, ka transportlīdzekļa vadītājam ir spēkā esošs vadišanas tiesību izmantošanas aizliegums.

Abas notikumā iesaistītās personas ir aizturētas, bet cigaretes nodotas Valsts policijai, kas uzsākusi kriminālprocesu pēc Krimināllikuma 221.panta otrās daļas – par tabakas izstrādājumu nelikumīgu pārvietošanu ievērojamā apjomā, ja to izdarījusi personu grupa pēc iepriekšējas vienošanās. Par šādu noziedzīgu nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz trīs gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Foto - no personīgā arhīva

Informē policija

Brauc dzērumā

15.maijā Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Ziemeļlatgales iecirkņa amatpersonas, pildot dienesta pienākumus, Baltinavā pamanīja velosipēda vadītāju, kurš izdarīja aizdomīgus manevrus. Veicot pārbaudi, likumsargi konstatēja, ka persona brauca ar divriteni 1,02 promiļu reibumā. Uzsākts administratīvā pārkāpuma process.

Informē ugunsdzēsēji

Šķērslis uz ceļa

17.maijā ugunsdzēsēju glābēju palīdzība bija nepieciešama Kubulu pagastā, kur nolūzis koks bija nokritis pāri ceļa braucamai daļai. Koks tika sazagēts un novākts no brauktuves.

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Izveido “Mēness dārzu”

No sirds un ar cieņu pret ziediem

Aija Socka

“Kādā brīdī sapratu – vienīgā lieta, kas man palīdz *restartēties* pēc darba, ir mans dārzs. Tā bija mana miera osta, kur valdīja klusums, ziedi un sajūta, ka viss ir savā vietā,” teic LINDA ROMANOVA, kura līdz šim strādāja valsts iestādē Balvos, bet šomēnes atvēra stādaudzētavas durvis apmeklētājiem Gulbenes novada Litenes pagastā.

Kā radās ideja par “Mēness dārzu”?

– Mana aizraušanās ar augu audzēšanu un dārzkopību nav ielikta šupulī. Tā radās pavisam nesen, kad 2019.gadā kopā ar ģimeni iegādājāmie māju Litenē. Viss sākās ar vienu liliju dobi, ko pati izveidoju, un nelielu siltumnīcu ar tomātiem, ko bija atstājuši iepriekšējie saimnieki. Pamazām, gandrīz nemanot, liliju dobei blakus parādījās dobe ar gladiolām, tad nāca apmātība ar vasaras puķēm podos. Tajā laikā vēl strādāju valsts iestādē, kur ikdiena bija ātra, saspringta un pilna ar dažādiem pienākumiem. Laika gaitā arvien skaudrāk izjutu to, ko sauc par izdegšanu. Iekšēji biju nogurusi, iztukšota un sapratu, ka, turpinot tādā ritmā, pazudīšu pavisam. Nonācu izvēles priekšā – turpināt pazīstamo, bet sevi nežēlojošo ikdienu, vai arī uzdrikslēties izveidot ko savu. Doma par siltumnīcu un pašas audzētiem stādiem jau kādu laiku klusi dzīvoja kaut kur fonā, līdz pienāca īstais brīdis un nolēmu: ir pienācis laiks atvērt durvis jaunai, klusākai, bet daudz piepildītākai dzīvei. Tā radās “Mēness dārzs”.

Ar kādiem darbiem sākat realizēt domu par stādu audzēšanu?

– Šajā posmā milzīgu lomu un patiesu atbalstu sniedza vīrs Pēteris. Viņš noticeja šim sapnim pat stiprāk nekā es pati. Kad vīram pateicu, – viss, ir pienācis laiks īstenot ideju par stādu audzēšanu –, viņš uzreiz pārņēma savā ziņā lielāko daļu praktisko lietu. Vīrs atrada piemērotu siltumnīcas karkasu, atveda to mājās, izplānoja, kur tai vislabāk atrasties, un pats to arī uzstādīja. Iekšā ierīkoja galdus, vietas augstajām dobēm, kā arī sakārtoja visu tā, lai šis “ziedu mājoklis” kļūtu par īstu vietu, kur augt sapņiem. Par šo visu šaubījies pat tad, kad vīrs agrā rudens rītā gatavojās braukt uz Iecavu pēc siltumnīcas karkasa. Jautāju viņam: “Tu saproti to, ka tagad atvedīsi siltumnīcu mājās, un mums atpakaļceļa vairs nebūs?! Un kas būs tad, ja man nekas nesanāks?” Uz ko viņš smaidot atbildēja: “Nu tad mums būs ļoti daudz vietas, kur audzēt tomātus!” Kamēr viņš rūpējās par siltumnīcas karkasu, konstrukcijām un visu pārējo, ķēros pie plānošanas daļas – domāju, kādus un cik daudz puķu jaunstādu sūtīt, ko pati sēšu no sēkliņām, cik daudz vietas kam vajadzēs, kā labāk sakārtot ziedu plūsmu. Tam visam paralēli, lai uzlabotu savas zināšanas, apguvu arī dārzkopības kursus. Tā mēs kopā – viņš ar darbarīkiem, es ar sēklu paciņām un sarakstiem – lēnām sākām kopā veidot vietu, kuru šodien saucam par “Mēness dārzu”.

Kā mainījās ikdiena, atsakoties no algota darba?

– Diezgan radikāli. Strādājot valsts darbā, dzīve ritēja pēc stingra grafika, bet šeit tāda nav. Te strādā pats sev – cik daudz izdarīsi, tik arī būs. Esmu vakara cilvēks, “pūce”, un šobrīd mani ļoti iepriecina tas, ka rīti var sākties lēnāk. Aizvedu bērnu līdz skolas autobusam, uztaisu kafiju, paņemu krūzīti rokās un dodos uz siltumnīcu. Tur, klusumā, lēnām saplānoju, ko dienā darīšu. Mans produktīvākais laiks ir vakara stundas. Citreiz darbi siltumnīcā ieilgst līdz pat diviem vai trijiem naktī. Bet naktij ir sava aura – darbi rit mierīgāk, domas sakārtojas, un viss notiek ar citu noskaņu. Nosaukumu “Mēness dārzs” izvēlējos ne tikai tāpēc, ka noslēpumaini, bet arī tādēļ, ka pati šajā laikā jutos visdziīvāk. Un ja vēl skaidra nakts, zvaigznes un mēness debesis... Tad gribas klusēt un vienkārši būt.

Uzsākot dzīvē kaut ko jaunu, šķiet, netrūkst nedrošības un satraukuma mirkļu.

– Bailes bija. Un nedrošība pavisam noteikti gāja blakus. Bet vienlaikus bija arī sajūta, ka vairs nevaru atgriezties pie iepriekšējā, ka tur sevi jau biju pazaudējusi.

Tādos brīžos ļoti svarīgi, lai blakus ir cilvēks, kurš tic taviem spēkiem un sapņiem, sniedz atbalstu. Man, par laimi, ir tāds cilvēks. Mans vīrs vienmēr saka: “Viss būs labi. Tev izdosies!” Arī tajos brīžos, kad rokas sāk nedaudz nolaisties, viņš atrod veidu, kā iedrošināt. Tā soli pa solim šī jaunā realitāte ienāca mūsu dzīvē, un tagad ir liela gandarījuma sajūta. Kad redzi sava darba iznākumu skaistu, dzīvu, ziedošu, saproti, ka bija

vērts. Katrs solis, katras šaubas, katra nakts siltumnīcā – tas viss bija vajadzīgs, lai nonāktu līdz šim rezultātam.

Par kuriem augiem uzreiz zinājāt, ka tie noteikti augs un ziedēs Jūsu siltumnīcā?

– Jau no paša sākuma zināju – manā siltumnīcā būs petūnijas un kalibrahojas. Ar petūnijām viss sākās, tās bija pirmās puķes, ko jau iepriekš biju mēģinājusi izaudzēt no sēklām. Savukārt kalibrahojas ar savu krāsu dažādību, smalkumu un ziedēšanas bagātību mani vienmēr ir apbūrušas. Un kur nu bez lizantēm – tās manā siltumnīcā ir goda vietā! Lielākas šaubas bija par pelargonijām. Nevis tāpēc, ka man tās nepatīktu, bet vairāk baidījos, vai cilvēki tās novērtēs, vai iepatiksies. Dažkārt drosmīgāks krāsu salikums vai neparastāks zieds var pārsteigt un arī samulsināt. Katrs augs ienāk dārzā ar savu raksturu. Ir tādi, kas uzreiz jūtas kā mājās. Un ir arī tādi, ar kuriem jāiemācās saprasties. Tomēr arī tas ir skaisti – katrs mazs eksperiments ir ceļš uz kaut ko jaunu.

Kā augi šopavasār jutās siltumnīcā, vai pietika gaismas un siltuma, lai pieņemtos spēkā?

– Šis pavasaris bija diezgan izaicinošs – daudz mākoņu, maz saules, salnas, vēss un mitrs laiks, kas ne vienmēr nāk par labu siltumnīcas iemītņiem. Augiem pietrūka gaismas, un tas bija jūtams – augšana brīžiem bija gausāka, bija nepieciešama pacietība. Bet ar siltumnīcas kurināšanu, regulāru pieskatīšanu un lielu gādību viss izdevās.

Vai salnas ir lielākais dārzkopja bieds pavasarī?

– Tas, kā jūtas augi, ļoti cieši saistīts ar to, kā jūtos pati. Ja tiem trūkst gaismas vai siltuma, to uzreiz sajūtu. Tāpēc rūpes par augiem nekad nav tikai fizisks darbs – tas ir dialogs. Kluss, bet ļoti skaidrs. Šopavasār nācās naktis celties vairākas reizes – kurināt krāsni, pārbaudīt temperatūru, pārliecināties, vai viss kārtībā. Salnas noteikti ir viens no lielākajiem satraukumiem šajā laikā. Pat tad, ja termometrs rāda *plusus*, augi siltumnīcā var justies ne visai labi. Un tad stāvi tur – nakts tumsā, mēness gaismā – un mēģini sajust, vai pietiek siltuma. Protams, ir nogurums. Reizēm arī šaubas. Bet tajā brīdī, kad no rīta atver siltumnīcas durvis un viss zaļo, viss dzīvs – sirds priecājas. Tajā brīdī zini, – viss, ko dari, ir tā vērts!

Kā jutāties pirmajā tikšanās reizē ar ciemiņiem, kad vērāt durvis apmeklētājiem?

– Durvis apmeklētājiem atvērām 3.maijā. Jā, sirds tajā dienā sitās straujāk nekā parasti. Pirms pirmajiem ciemiņiem bija sajūta, it kā gaidītu eksāmenu vai pat kādu ļoti svarīgu viesi. Visu vēlreiz sakopu, pārbaudīju un pārstaigāju. Domās skanēja: “Vai viss izskatās labi? Vai patiks? Vai būs kāds, kas atbrauks?”

Un tad ienāca pirmie apmeklētāji – ar smaidu sejā, ar acīm, kurās bija lasāms prieks un sajūsma. Tajā brīdī visas šaubas pazuda. Sajutu, ka šis darbs, stāsts un vieta tiešām uzrunā cilvēkus. Brauca ciemiņi gan no Gulbenes, gan no Balvu puses – visiem bija interese apskatīt, kā izskatās kaut kas jauns, kas tapis no sirds. Tā diena bija kā pirmais zieds, kas atveras pēc ilgas gaidīšanas, un tajā bija viss – prieks, viegls nogurums un liels, liels gandarījums.

Kādus augus pašlaik piedāvājat interesentiem?

– Šobrīd “Mēness dārzs” ir krāsains kā palete – te zied petūnijas, kalibrahojas, nemēzijas, pelargonijas un citas viengadīgās puķes, kas ir gatavas uzplaukt jebkurā dārzā vai balkonā. Pieejami arī iekarināmie puķu podi – jau gatavas kompozīcijas, kur viss ir saskaņots un zied. Tāpat ir arī struktūraugi, kas piešķir kompozīcijām dziļumu un īpašu raksturu. No dārzeņu stādiem piedāvājam tomātus (gan siltumnīcu, gan lauka šķirnes), papriku, asos piparus un gurķus. Īpašs prieks par to, ka ikviens var atbraukt uz siltumnīcu, izvēlēties savus iecienītos augus. Ja līdzī atvedis savu puķu podu vai trauku, ar prieku palīdzēšu to pārvērst par personalizētu ziedu kompozīciju – tādu, kas ziedēs tieši tā, kā sirds vēlas. Ja kādam ceļš uz Liteni nav, tā teikt, pa rokai, piedāvājam piegādi uz Balviem un tuvāko apkārtni. Lai ziedi nonāk tur, kur tie gaidīti – pat tad, ja attālums šķiet par lielu.

Katrā dārzā vai siltumnīcā mēdz būt sava 'odziņa'.

– Katram stāstam vajag kādu tēlu, kas tajā ienes noslēpumu. “Mēness dārzā” šis tēls ir melnais zieds – petūnija “Ray Black”, ko mīļi saucu par melno piķa dāmu. Tā nav ierasta dārza košuma meklētāja, tā ir kā naksniēgs samts ar bordo atblāzmu, grezna un klusa, un pievelk skatīties kā magnēts. Tieši tas, ka tā ir atšķirīga, man šķiet, arī uzrunā daudzus pircējus. Sākumā biju nedaudz nobijusies – melna puķe nav katrā dārzā ierasta

Foto - no personīgā arhīva

Siltumnīcā. “Mēness dārza” saimnieki – Linda un Pēteris – atklāj, ka dārza nosaukums atnāca pats, negaidīti. Tas atspoguļo noskaņu, ko viņi grib dot šai vietai – maģisku, nedaudz sapņainu un mierpilnu. Tādu, kur augi tiek loloti ne tikai ar rokām, bet arī ar domām.

lieta. Bet izrādījās, ka tieši tā ir viena no pieprasītākajām. Cilvēki nāk, ierauga un vienkārši saka: “Es gribu šo.” Tā ir mana *odziņa*, kas atgādina, ka reizēm lielākais skaistums atrodams tajā, kas neatbilst standartiem. Un tieši tāpēc “Mēness dārzā” tā vienmēr būs īpaša vieta.

Lai arī sezona tikko sākusies, varbūt domās jau plānojat nākamo pavasari?

– Jā, protams, domas par nākamo pavasari sāk rasties jau tagad, kad šī sezona vēl tikai uzņem apgriezienus. Katrs apmeklētājs, katra sastādītā puķu kaste, smaidošā seja iedod ideju – ko vēl varētu darīt, lai šo vietu izveidotu vēl siltāku, ziedošāku un īpašāku. Nevaru solīt, ka nākamajā gadā augu būs divtik vairāk, bet varu droši teikt, ka viss, ko darīšu, būs ar to pašu sajūtu, ar ko sāku – no sirds un ar cieņu pret katru ziedu. Kas zina, varbūt kādu dienu “Mēness dārzs” būs arī vieta, kur notiks mazas ziedu darbnīcas, iedvesmas pēcpusdienas vai ziedu pastaigas mēness gaismā. Bet līdz tam ļauju sapņiem augt gluži kā sēkliņām – klusi un pacietīgi.

Kādiem darbiem veltīsiet laiku, kad augu stādi būs aizceļojuši uz citām mājām?

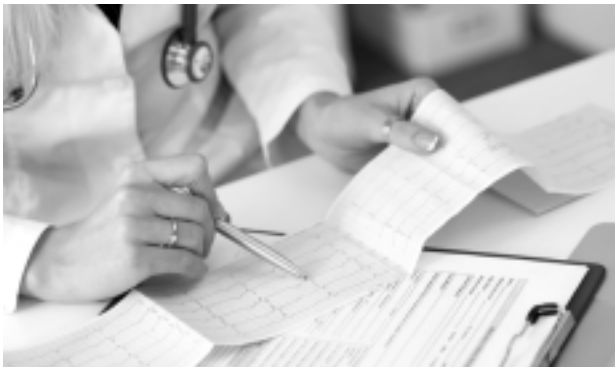
– Darbi jau īsti nekad neapstājas, tie vienkārši maina virzienu. Tad “Mēness dārzs” pāries nākamajā fāzē. Sāksies stādīšana siltumnīcās un laukā – tomāti, paprika, gurķi. Tie vēl tikai uzsāks savu ceļu uz ražu, bet doma ir skaidra – vasarā šie labumi būs pieejami arī tirdzniecībā. Un tad vēl ziedi – tikai šoreiz ne stādi, bet grieztie. Plānoju piedāvāt arī lilijas, lizantes un varbūt vēl kādu smaržīgu pārsteigumu, kas uzplauks tieši laikā. Grieztie ziedi ir kā cita valoda – mazāk podu, vairāk klusas elegances. Arī tie būs daļa no “Mēness dārza” vasaras. Tā ka mierpilnas dikstāves nebūs, būs cits ritms.

Kas vēl bez augiem Jūs iepriecina, kā mēdzat atpūsties?

– Lai cik paradoksāli tas izklausītos, augi ir arī mana atpūta. Kad viss apkārt ir steidzīgs vai nogurdinošs, pietiek ieiet siltumnīcā, paklusēt starp ziediem, parušināties pa zemi... un paliek vieglāk. Protams, reizēm gribas izrauties ārpus savas zaļās pasaules. Man ļoti patīk jūra. Tā ir vieta, kur galva kļūst skaidrāka un domas – klusākas. Ceru, ka šovasar izdosies atrast kādu brīvu brīdi, lai vienkārši aizbrauktu un pavērotu kādu skaistu saulrietu. Tāpat man patīk lasīt grāmatas, kad ir mierīgāks vakars, un pa reizei pievienojos vīram makšķerēšanā. Neesmu liela makšķerniece, bet man patīk, ka vienkārši varam pabūt kopā ārpus ikdienas pienākumiem.

Sargāsim sevi!

Aritmijas sekas var būt ļoti bīstamas. Kā to atpazīt un izvairīties

No sirds ritma traucējumiem cieš daudzi, taču nereti šo stāvokli par problēmu neuzskata: kas tur liels, ja sirds dažreiz paskrien ātrāk vai šķietami pamirst? Taču šāda attieksme aizkavē ārstēšanu, līdz kādudien var kļūt pavisam slikti.

Kā atpazīt aritmiju un izvairīties no bīstamām sekām, skaidro Veselības centru apvienības (VCA) poliklinikas “Aura” kardiologs ALBERTS BĒRZIŅŠ un sertificētā farmaceite IRINA KORČAGINA.

Pulss – 155, reibonis, trūkst elpas...

“Aptiekā nereti iegriežas dažāda vecuma iedzīvotāji, kuri sūdzas, ka sirds kūleņo, lec laukā no krūtīm vai pēkšņi it kā pamirst. Tad noteikti iztaujājam par pašsajūtu, nepieciešamības gadījumā – izmērām arteriālo asinsspiedienu un pārbaudām pulsu. Dažkārt farmaceita konsultācija pat beidzas ar to, ka veselību apdraudoša stāvokļa dēļ izsaucam neatliekamo medicīnisko palīdzību,” stāsta farmaceite Irina Korčagina un turpina ar nesen pieredzētu gadījumu. “Kāds vīrietis vērsās aptiekā ar lūgumu iedot zāles pret “briesmīgu trīci krūtīs un reiboni”. Sarunā noskaidroju, ka, piedzīvojot šīs sajūtas, viņš nolēma doties pastaigā ātrā soli, lai, viņaprāt, uzlabotu sirds apgādi ar skābekli. Rezultātā vīrieša pulss bija 150 sitienu minūtē! Nekavējoties izsaucām neatliekamo medicīnisko palīdzību, kas viņu nogādāja slimnīcā.

Mūsdienās sirds ritma traucējumus bieži vien piedzīvo arī jauni cilvēki. Dažkārt tas ir saistīts ar pārslodzi, stresu darbā vai, piemēram, satraukumu pirms eksāmeniem. Tādos gadījumos iesakām sirds pilienus ar vilkābeli vai baldriānu, kas var palīdzēt trauksmi mazināt.

Ja aptiekas klientam ir sūdzības par nelielu sirds *drebešanu*, kas nav atkārtota un ātri pāriet, iesaku nomierināties, vairākas reizes dziļi ieelpot, iedzert ūdeni, kam var pievienot 15 pilienus jau minētā nomierinošā līdzekļa vai mātes uzlējuma. Taču retas nav arī satraucošākas situācijas, kad stingri iesakām doties pie ģimenes ārsta vai kardiologa, skaidrojam, ka aritmija, ja šo diagnozi ārsts apstiprinās, ir bīstams organisma darbības traucējums, ko bez ievēribas atstāt un neārstēt nedrīkst.”

Divi soļi līdz išēmiskam insultam

“Aritmija patiešām nav sīkums, turklāt 25% išēmisku (kāda smadzeņu asinsvada nosprostošanās tromba dēļ) insultu ir saistīti tieši ar aritmiju,” atzīst kardiologs Alberts Bērziņš. “Biežāk aritmija ir iegūta, ar gadiem šāda iespēja palielinās, taču ir zināmi arī iedzimtas aritmijas gadījumi, kad to diagnosticē maziem bērniem.” Kardiologs skaidro, ka aritmija ir vispārējs nosaukums stāvokļiem, kad ir traucēts pareizs sirds kontrakciju ritms. Dažkārt tā ir nekaitīga, bet citkārt, gluži pretēji, izraisa smagas sekas.

“Parasti sirds pukst noteiktā frekvencē. Ja tās iekšējais metronoms sāk klibot, rodas problēma: kontrakcijas, kas ir pārāk biežas (120-150 sitienu minūtē, tahikardija); pārmērīgi retas kontrakcijas (mazāk par 55, bradikardija) vai neregulāras kontrakcijas (fibrillācija, ekstrasistolija u.c.). Aritmijas jeb nevienmērīgas sirdsdarbības veidu ir daudz. Viena no bīstamākajām ir ventrikulāra (kambaru) aritmija, kas rodas pēc sirdslēkmes. Tiek traucēta asinsrite un skābekļa piegāde orgāniem, tostarp smadzenēm un nierēm, un tas var pat izraisīt nāvi. Ja ritma traucējumi ir saistīti ar palēninātu pulsu, pastāv īslaicīgs sirdsdarbības apstāšanās risks, apturot asinsriti un izraisot samaņas zudumu,” skaidro kardiologs un piebilst, ka, piemēram, priekškambaru mirdzaritmijas lēkme ir viens no pēkšņiem sirds ritma traucējumiem (to raksturo ātra un

neregulāra sirds priekškambaru saraušanās), kad nekavējoties ir jāizsauc medicīniskā palīdzība, jo tas var izraisīt išēmisku insultu.

Aritmiju cēloņi var būt dažādi: sirds un asinsvadu slimības, hormonālā līdzsvara traucējumi, stress, noteiktu medikamentu lietošana; slikti ieradumi – galvenokārt smēķēšana, pārmērīga alkohola lietošana, mazkustīgs dzīvesveids, neveselīgs uzturs.

Bīdīnājuma simptomi

“Reizēm cilvēki aptiekā sūdzas par reiboņiem, arī par samaņas zudumu, sliktu slodzes toleranci un elpas trūkumu pat pie nelielas piepūles, pārmērīgu svišanu, nespēku – tas viss mudina izmērīt arteriālo asinsspiedienu un pulsu. Parasti šādos gadījumos iesakām apmeklēt ārstu, jo jebkurš no minētajiem var būt aritmijas simptoms,” novērojumos dalās farmaceite Irina Korčagina.

“Ritma traucējumi, ja vien tas nav konkrētā stresa brīdī, diezgan reti ir patstāvīga slimība, vairumā gadījumu aritmija signalizē par kādu sirdskaiti,” skaidro kardiologs un uzsver, ka labākais risinājums būtu savlaicīga aritmijas novēršana. “Ir ārkārtīgi svarīgi to uztvert atbildīgi, jo aptuveni 35–40% pēkšņu nāves gadījumu un smagu veselības problēmu rodas asimptomātiskas sirds aritmijas dēļ. Sazinieties ar ģimenes ārstu vai kardiologu, ja sirdsdarbībā jūs kaut kas satrauc! Noteikti rūpīgi novērojiet arteriālo asinsspiedienu un pulsu – tas ikvienam ir izdarāms mājas apstākļos, tikai jāiegādājas tonometrs. Iegriezieties aptiekā un konsultējieties ar farmaceitiem, kuri palīdzēs, piemēram, izmērīt pulsu, konsultēs par jums nepieciešamajām ierīcēm. Sākotnējai pārbaudei novietojiet uz plaukstu locītavas radiālās artērijas trīs pirkstus. Izdariet vieglu spiedienu tieši zem metakarpālā kaula, ar katru pirkstu skaidri sajūtiel pulsu un izskaitiet, cik sitienu ir minūtes laikā. Var mērījumiem izmantot arī mūsdienīgos viedpulksteņus.”

Sirds veselība – dzīvesveida spogulis

“Vēlos uzrunāt tos, kuri saņēmuši ārsta receptes aritmijas, hipertensijas vai paaugstināta holesterīna līmeņa dēļ. Bieži redzu: tiklīdz kļūst labāk, cilvēki pārtrauc lietot zāles, ko ārsts izrakstījis, lai novērstu infarkta, insulta un citu slimību attīstību. Taču tā rīkotos nekādā gadījumā nedrīkst! Atsakoties lietot zāles – beta blokatorus un prettrombu līdzekļus – cilvēki riskē piedzīvot hipertensīvu krīzi, insultu, būtībā riskē ar savu dzīvību,” brīdina farmaceite.

“Mūsdienu medicīna labi tiek galā ar aritmijas problēmām, taču, ja cilvēks pēc medicīniskām manipulācijām un medikamentozās ārstēšanas turpina smēķēt, lietot alkoholu, katru dienu vismaz 45 minūtes neiziet pastaigā, stundām sēž uz dīvāna, zivju, riekstu, augu eļļas un baltās (putnu) gaļas vietā biežāk izvēlas, piemēram, treknu sarkano gaļu, nekā laba sirds veselībai nebūs. Vislabāk izvēlēties Vidusjūras diētu, kas piesātina organismu ar veselīgajām taukskābēm omega-3-6-9 un nodrošina arī pietiekamu organisma apgādi ar magniju un kāliju. Lai sirds muskulis būtu vesels, tam nepieciešamas ikdienas rūpes. Tas nozīmē arī kvalitatīvu miegu (bez apnojas!), regulāras, ne pārāk intensīvas fiziskās aktivitātes, rūpes par noturīgu veselīgu svaru un savu mentālo veselību, normālu D vitamīna un B12 vitamīna līmeni organismā (īpaši senioriem).

Aritmijas profilakse ietver vajadzību novērst jebkādas negatīvās ietekmes, tostarp stresu. Uzticieties ārsta pieredzei! Ir jālieto pareizs uzturs un jācenšas piekopt veselīgu dzīvesveidu, darbs jāsabalansē ar atpūtu, vairāk jāiet dabā un jāiemācās emocijas pārslēgt uz labām lietām – tas nav tik grūti un neiespējami, bet patiešām paildzinās sirds un asinsvadu veselību, un tā tad – jūsu mūžu!” mudina kardiologs.

“Svarīgi būtu ievērot mērenību it visā – gan uzturā, gan slodzē, turklāt ne vien darbā, bet arī, piemēram, strādājot dārzā, ejot pirti vai uzturoties saulē. Pārmērības ir jāizmirst, it īpaši, kļūstot gados vecākiem. Ienāciet aptiekā konsultēties ar farmaceitu! Iespējams, jūsu uzturā nav pietiekami magnija vai omega-3 taukskābju. Nepieciešamības gadījumā tos var uzņemt papildus. Ja piedzīvojat emocionālu stresu, var palīdzēt kāds līdzeklis, piemēram, ar pasifloru. Un, lūdzu, neaizmirstiet regulāri apmeklēt ģimenes ārstu!” iesaka farmaceite.

Informē LAD

Sezonas laukstrādniekiem – atvieglots nodokļu režīms

Lauku atbalsta dienests (LAD) un Valsts ieņēmumu dienests (VID) atgādina, ka tie lauksaimnieki, kuri no 1.aprīļa līdz 30.novembrim nodarbina laukstrādniekus sezonas rakstura darbos, no šo darbinieku algām var maksāt iedzīvotāju ienākuma nodokli samazinātā – 15% – apmērā, bet ne mazākā kā 0,70 eiro katrā nodarbināšanas dienā.

Sezonas laukstrādnieku reģistrācijai darba devējiem jāizmanto LAD Elektroniskā pieteikšanās sistēma (EPS) (minētie darbinieki VID papildus nav jāreģistrē), tajā reģistrējot ienākumu gūšanas dienu, noslēgto līgumu formu un sezonas laukstrādniekiem aprēķināto atlīdzību par darbu. EPS ir nodrošināta iespēja lauksaimniekiem (darba devējiem) iegūt apkopotā veidā visus mēneša laikā ievadītos datus un aprēķināto nodokļa apmēru, lai tos iesniegtu VID standartizētā formā vienu reizi mēnesī.

Lai lauksaimnieks varētu piemērot saviem sezonas darbiniekiem atviegloto nodokļu režīmu, tam ir jāatbilst šādiem nosacījumiem:

- ✓ lauksaimnieks nav mikrouzņēmumu nodokļa maksātājs;
- ✓ lauksaimniekam īpašumā, pastāvīgā lietošanā vai nomā ir lauksaimniecībā izmantojama zeme;
- ✓ lauksaimnieks ir pieteicis zemi platību maksājumam (ģeotelpiskajā iesniegumā) saskaņā ar normatīvajiem aktiem par tiešo maksājumu piešķiršanas kārtību lauksaimniekiem;
- ✓ šo lauksaimniecībā izmantojamo zemi izmanto augļkoku, ogulāju vai dārzeņu audzēšanai, un šajās platībās augļkoku, ogulāju un dārzeņu sējā vai stādīšanā, sējumu un stādījumu kopšanā, ražas novākšanā, augļu, ogu un dārzeņu šķirošanā nodarbina sezonas laukstrādnieku – ienākuma nodokļa maksātāju;
- ✓ šo lauksaimniecībā izmantojamo zemi izmanto sējumu, stādījumu vai zālāju audzēšanai, un šajās platībās akmeņu lasīšanā nodarbina sezonas laukstrādnieku – ienākuma nodokļa maksātāju;
- ✓ sezonas laukstrādnieks vienlaikus tajā pašā dienā nav reģistrēts citā saimniecībā.

Savukārt, lai sezonas laukstrādnieka ienākumiem varētu piemērot 15% iedzīvotāju ienākuma nodokļa likmi, tam ir jāatbilst šādiem trim nosacījumiem:

- ✓ persona ir nodarbināta lauksaimniecības sezonas darbos ne vairāk kā 90 kalendārās dienas pie viena vai vairākiem lauksaimniekiem kopā;
- ✓ personas ienākums, kas gūts pie viena vai vairākiem lauksaimniekiem kopā, nepārsniedz 3000 eiro;
- ✓ personai četru mēnešu laikā pirms lauksaimniecības sezonas darbu uzsākšanas lauksaimnieka labā ar šo pašu lauksaimnieku nav bijušas darba tiesiskās attiecības vai nav bijis noslēgts uzņēmuma līgums.

Ja sezonas laukstrādnieks vienā un tajā pašā zemnieku saimniecībā ir nodarbināts 90 kalendārās dienas pēc kārtas un viņa ienākumi mēnesī pārsniedz 3000 eiro, šis laukstrādnieks ir jāreģistrē VID kā darbinieks un turpmāk no viņa ienākumiem pilnā apmērā jāmaksā iedzīvotāju ienākuma nodoklis un valsts obligātās sociālās apdrošināšanas iemaksas.

Plašāka informācija pieejama LAD tīmekļvietnē izvēlnē “Sezonas laukstrādnieki”, kā arī skaidrojošajos materiālos VID tīmekļvietnē “Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodoklis” un “Kā Elektroniskās deklarēšanas sistēmā iesniegt pārskatu “Sezonas laukstrādnieku ienākuma nodokļa maksātāju ziņojums”.

Zini un izmanto

Izlaidumi Balvu novada izglītības iestādēs 2025.gadā

2024./2025. mācību gads tuvojas noslēgumam, un tas nes līdzī arī īpašu svētku noskaņu – izlaidumu laiku! Šobrīd savu ceļu dzīvē sāk mūsu novada pirmsskolu, pamatskolu, vidusskolu un profesionālās izglītības iestāžu absolventi.

Pirmsskolas izglītības iestādēs

- ❑ **Balvu PII “Pīlādzītis”:**
3.grupas izlaidums – 23.maijā plkst. 14.00;
5., 7.grupas izlaidums – 30.maijā plkst. 11.00 un 14.00.
- ❑ **Balvu PII “Sienāzītis”:**
grupas “Sauleszaķēni” izlaidums – 23.maijā plkst. 15.00;
grupas “Rūķīši” izlaidums – 30.maijā plkst. 14.30.
- ❑ **Rekavas vidusskolā,** Rekavas vidusskolas pirmsskolas grupas izlaidums – 23.maijā plkst. 10.00.
- ❑ **Eglaines pamatskolā,** Eglaines pamatskolas pirmsskolas grupas izlaidums – 29.maijā plkst. 10.00.
- ❑ **Tilžas pamatskolā,** Tilžas pamatskolas pirmsskolas grupas izlaidums – 29.maijā plkst. 10.00.
- ❑ **Bērzpils pamatskolā,** Bērzpils pamatskolas pirmsskolas grupas izlaidums – 29.maijā plkst. 13.00.
- ❑ **Rugāju vidusskolā,** Rugāju vidusskolas pirmsskolas grupas izlaidums – 29.maijā plkst. 13.00.
- ❑ **Bērzkalnes PII – 30.maijā** plkst. 13.30.
- ❑ **Kubulu PII “Ieviņa” – 30.maijā** plkst. 16.30.
- ❑ **Balvu PII “Namiņš” – 29.maijā** plkst. 16.00.
- ❑ **Žiguru pirmsskolas grupas** izlaidums – 30.maijā plkst. 12.00 programmas īstenošanas vietā Žiguros.

Profesionālās ievirzes iestādēs

- ❑ **Balvu Mūzikas skolas** izlaidums – 23.maijā plkst. 18.00 Balvu Kultūras un atpūtas centrā. Programmas īstenošanas vietā Viļākā – 30.maijā plkst. 17.00 mūzikas skolas zālē.
- ❑ **Balvu Mākslas skolas** izlaidums – 13.jūnijā plkst. 14.00 Balvu Kultūras un atpūtas centrā.
- ❑ **Balvu Sporta skolas** izlaidums – 22.augustā plkst. 17.00 Balvu Kultūras un atpūtas centrā.

Vispārējās izglītības iestādēs

- ❑ **Balvu sākumskolā** svinīgs pasākums 6.klases skolēniem “Pāliec sveika, mana pirmā skola!” – 29.maijā plkst. 12.00.
- ❑ **Balvu Valsts ģimnāzijā:**
9.klases izlaidums – 6.jūnijā plkst. 19.00 Balvu Valsts ģimnāzijas sporta zālē.
12.klases izlaidums – 7.jūnijā plkst. 16.00 Balvu Valsts ģimnāzijas sporta zālē.
- ❑ **Stacijas pamatskolas** 9.klases izlaidums “Atvadas no skolas” – 13.jūnijā plkst. 18.00 Stacijas pamatskolas sporta angārā.
- ❑ **Eglaines pamatskolas** 9.klases izlaidums – 13.jūnijā plkst. 19.00 Lazdukalna saietu namā.
- ❑ **Baltinavas vidusskolas** izlaidumi:
9.klases izlaidums – 21. jūnijā plkst. 16.00 Baltinavas kultūras namā.
12.klases izlaidums – 13.jūnijā plkst. 18.00 Baltinavas kultūras namā.
- ❑ **Rekavas vidusskolas** 9.klases un 12.klases izlaidums – 21.jūnijā plkst. 18.00 kultūras centrā “Rekova”.
- ❑ **Tilžas pamatskolas** 9.klases izlaidums – 27.jūnijā plkst. 18.00 Tilžas pamatskolā.
- ❑ **Bērzpils pamatskolas** 9.klases izlaidums – 28.jūnijā plkst. 16.00 Bērzpils pamatskolas aktu zālē.
- ❑ **Balvu Profesionālajā un vispārīgltītojošajā vidusskolā:**
9.klases izlaidums – 28.jūnijā plkst. 14.00.
12.klases izlaidums – 28.jūnijā plkst. 18.00.
Kursiem: SP4-4 (Skaistumkopšanas pakalpojumi), KI4-4 (Kokizstrādājumu izgatavošana), K4-4 (Komercczinības) – 28.jūnijā plkst. 11.00.
- ❑ **Viļakas vidusskolā:**
9.klases izlaidums – 28.jūnijā plkst. 16.00 Viļakas vidusskolas aktu zālē.
12.klases izlaidums – 20.jūnijā plkst. 18.00 Viļakas vidusskolas aktu zālē.
- ❑ **Rugāju vidusskolā:**
9.klases izlaidums – 28.jūnijā plkst. 17.00 Rugāju vidusskolas sporta hallē.
12.klases izlaidums – 28.jūnijā plkst. 17.00 Rugāju vidusskolas sporta hallē.

Līdzjūtības

Māt, man atdevi savu vasaru
Kopā ar ikdienas laimi,
Mīļu vārdu un rūgtu asaru,
Kuru nevaru aizmirst.
Lai mūsu līdzjūtības vārdi palīdz
pārvarēt sāpju smagumu **Tev,**
Ingrīda, un tuviniekiem, mīlo
māmuļu **VIRGĪNIJU DEKSI**
pavadot mūžības ceļos.
Rugāju jauktais koris “Vārpa”,
diriģentes Liene, Inguna

Kaut mēs spētu māmuliņai
Mūža miegu sasildīt,
Klājot siltu villainīti,
Sedzot baltu paladziņu.
(V.Kokle-Līviņa)
Izsakām patiesu līdzjūtību **Ijai ar ģimeni,** pavadot **MĀMIŅU** un **VECMĀMIŅU** kapu kalniņā.
Bijušie Žiguru pamatskolas kolēģi

Dusi saldi, mīļā māmiņ,
Mūža miegs lai tev ir salds.
Auklēs tevi rasas rīti,
Ziedi klās un sniedzīnš balts.
Izsakām līdzjūtību **Aijai Jevdokimovai,** pavadot **MĀMIŅU** mūžībā.
Tamāra, Oļa, Velta, Ligita, Faina

Būs atkal pavasars.
Plauks ķirši. Un zālē nūdzēs
pieneses.
Bet puķu vaļsirdīgās sejās
Vairs šoreiz neskatīšos es.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
Aijai Voičikai un tuviniekiem,
MĀMIŅU mūžības ceļā pavadot.
Kolēģi Balvu novada Centrālajā pārvaldē

Nu laiks ir tai vietā aiziet,
Tur saulei pie rokas labās,
Kur Dieviņš dvēseli manu
Savā valstībā glabās.
Skumju brīdī esam kopā ar **Juri Kuzminu un pārējiem tuviniekiem,** pavadot **TĒVU, VECTĒVU, VECTĒVU** mūžībā.
Dekšņu, Šmagru ģimenes

Tēti, tev zeme tagad mieru sniedz,
Tu klusi aizgāji kā rīts,
Kā migla, kas pār plavu iet,
Kā vējš, kas vairāk nesvilpo.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Marekam Locānam un piederīgajiem, pavadot **TĒTI** mūžības ceļā.
Viļakas Valsts ģimnāzijas klasesbiedri, audzinātāja Ineta

Dažādi

30.maijā plkst. 11.00
Balvu muižā
BIŠKOPĪBAS SEMINĀRS.
*Priekšsēdētāja ievēlēšana.

Licencēts grāmatvedības
ārpakalpojums Balvos – droši, ērti,
izdevīgi. No 70 EUR/mēn.
Tālr. 26525673.

No akas mājā iemontējam un
pieslēdzam ūdensvadu, izvadām
kanalizāciju.
Pievedam smilti, granti, šķembas.
Tālr. 25685918.

KAPU LABIEKĀRTOŠANA.
VEIC VIŠUS KAPU
APSAMNIEKOŠANAS DARBUS.
TĀLR. 27873800.

Kur palika tavi sapņi, kur tavas
ilgas?
Kur tavi smieklī? Kāpēc dvēselei
salst?

Kāpēc aizgāji pēkšņi? Ko
nepasauci?
Ir tikai jautājumi. Atbildes nav...
Kad pavasara plaukstošajos
ziedos kriet asaras, bet sirdī
zaudējums un bēdas, esam kopā ar
sievu Aiju, bērniem, mazbērniem,
vīru, tēvu, vectētiņu **JURI LOCĀNU**
negaidīti zaudējot.
Bijušās kolēģes: Lēna, Taņa, Toņa,
Inga, Iveta, Edīte

Man palikuši tavi vārdi,
Man palikusi tava sirds.
Un liekas, ka ikvienā zvaigznē
Vēl tavas acis preti mirdz.
(M.Jansone)
Visdziļākā līdzjūtība **Aijai Locānei,**
vīru **JURI** kapu kalniņā guldot.
Iedzīvotāju padomes meitenes

Jel neradīet – mans sāpju ceļš ir
galā,
Es upei melnajai nu pāri jau.
Drīz dusēšu es kalnā, aizmīgušo
salā,
Kur ciešanu un sāpju vairāk nav.
(K.Skalbe)

Skumju brīdī mūsu patiesa līdzjūtība
Gunitai Čubarei un viņas ģimenei, TĒVU, SIEVASTĒVU, VECTĒVU mūžības ceļā pavadot.
P.Supes, Dz.Putniņa ģimenes

Tā aiziet mūsu mīļie,
Aiziet no ikdienas rūpēm
Mierā un klusumā prom,
Paliek vien dvēseles gaisma...
(Ā.Elksne)

Izsakām visdziļāko līdzjūtību
Gunitai Čubarei un piederīgajiem, mīlo **TĒVU** mūžības
ceļā pavadot.
Balvu Profesionālās un
vispārīgltītojošās vidusskolas
kollektīvs

Pārdod

Skaldīta malka. Cena
37 EUR/berkubā. Piegādes apjoms
līdz 7 berkubiem. Ir sausā.
Ir maisos. Tāl. 25543700.

Pārdod malku, ir sausa.
Tāl. 26550272.

Pārdod motociklu *K 750M*, rezerves
daļas. Tāl. 28353068.

Pārdod bišu šūnas, 1 EUR/gab.
Tāl. 29361298.

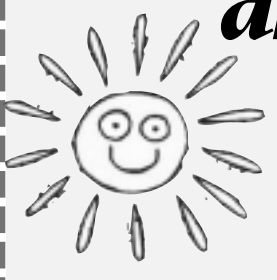
Pērk

Pērk lielo šiferi. Tāl. 28772537.

 Z.s “Strautiņi”
iepērk **mājlopus.**
Samaksa tūlītēja. Labas cenas.
Tāl. 29411033.

 IEPĒRK MAJLOPUS
-AUGSTAS CENAS
-SAMAKSA TŪLĪTĒJA
-ELEKTRONISKIE SVARI
tel. 27777733
www.galaspartrade.lv

Pārliecinies, vai abonēji

Vaduguni nākamajiem mēnešiem!

 Indekss 3004 Vaduguns IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS SIA “BALVU VADUGUNS” Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV43203002982	REDAKCIJAS ADRESE TEĀTRA IELĀ 8 BALVOS, LV-4501 NORĒĶINU KONTS A.S. SEB BANKA Nr. LV21UNLA0024000467345, kods UNLALV2X Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.	REKLĀMA, SLUDINĀJUMI D.Dimitrijeva T. 64507018 26161959	REDAKTORS E.GABRANOVŠ – T. 29360850 ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA – T. 26707934; A.SOCKA – T. 29378903; I.TUŠINSKA – T. 27145837; A.LOČMELIS – T. 26665086. KOREKTORE – S.GUGĀNE GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA – T. 25908200 ŠOFERIS A.KIRSANOVS – T. 27870730 Tālrunis-autoatbildētājs – 64520961	e-pasts: vaduguns@apollo.lv mājaslapa: vaduguns.lv Datorsalikums- SIA “Balvu Vaduguns”, R.KACĒNS Iespiests SIA “Poligrāfijas grupa Mūkusalā”, Rīgā, Mūkusalas 15A Tirāža – 2001
---	---	--	---	---